

Stidsholt Ungdomsskole Årsskrift 2001

Udgivet af Stidsholt Ungdomsskole
og elevforening

Bræmer Tryk A/S 98 98 14 66

Esben Hanefelt Kristensen billeder:

- Maleri til Stidsholt Ungdomsskole 2001:
„Fædrenes forgreninger i en broget verden“ Forsiden
- Se også side 26, 27 og 34, 35
- „En lille plet af alt det som er“ Bagsiden

Indhold

Kære læser	s. 5
Når verden åbner sig – om dannelse	s. 9
Siden sidst	s. 12
Pia og Dan interviewer Knud og Bo	s. 21
Elevforeningens bestyrelse	s. 28
Kære gamle elever	s. 28
Kære gamle Stidsholtelever	s. 29
Skolebillede årgang 2000-2001	s. 30-31
Sikkerhedsudvalget	s. 32
En ingeniør på efterskole	s. 36
Fra vejlederne	s. 38
Skolens bestyrelse	s. 41
Efterskolelærer, socialpædagog, kontaktlærer, god ven	s. 42
Nyt fra IT-afdelingen	s. 44
En lille hilsen fra Thy	s. 46
Hvorfor håndarbejde på den kreative linie?	s. 47
Rævestreger	s. 48
Elevgrupper – der betyder noget specielt for mig	s. 51
Jubilarer	s. 54
Elevliste 2000/2001	s. 58

Kære læser

Du sidder med det seneste eksemplar af Stidsholt Ungdomsskoles årsskrift i hånden. Sidste år valgte vi at forny årsskriftet, både hvad angår layout og indhold. Det har vi fået mange roser for fra mange forskellige sider. Det er sådan, at årsskriftet både udsendes til gamle elever, men også til skoler, virksomheder og folk, der er samarbejdspartnere med skolen. Desuden sendte vi vores skrift ud til kommende elever, så de ved at læse mellem linierne kunne danne sig et indtryk af, hvad skolen står for. Vi fik trykt 2000 eksemplarer, som alle er væk.

Roserne fra sidste års skrift forpligtiger imidlertid, hvorfor vi har gjort os umage med at få lavet et lige så læseværdig skrift i år.

Billedet på forsiden er lavet af årets kunstner Esben Hanefelt Kristensen. Han har lavet billedet specielt til os, hvorfor originalen kan ses på skolen. Ruth og jeg

Af Gorm Brandborg Larsen

var i Ålborg, hvor Esben bor sammen med sin kone. Vi blev budt på kaffe, hvorefter snakken gik de næste to timer. Esben og hans kone er tidligere folkeskolelærere, så vi var snart på bølgelængde. I stuen var væggene fyldt med egne billeder, så det var noget af et eventyrligt univers at komme ind i. Billedet, der pryder forsiden, kommer de næste år til at pryde forsiden på skolens nye præsentationsmateriale. Esben er en meget produktiv kunstner. Hans billeder kan ses i mange forskellige sammenhænge. Han har bl.a. illustreret Saxos Danmarkshistorie, ligesom han i øjeblikket lægger sidste hånd på billeder om skabelsen, bestilt af Det danske Bibelselskab. Slår I op i julens bogkataloger vil I se, at han ligeledes har illustreret „Islandske sagaer“ og „Høvding Seattles Tale“ for blot at nævne nogle. Endvidere kan de, der har købt en skrabejulekalender glæde sig over et af hans billeder, der pryder kalenderen.

Årets gæsteskrubent er filosofen Mads Storgaard Jensen, som Ruth, der har det med at gemme alting, kunne huske, hun engang havde læst en artikel af i „Samvirke.“ Artiklens (Samvirke april 1996) overskrift var „At lære livet“ og udkom samtidig med, at Mads Storgaard Jensen udgav en bog med samme titel. Mads Storgaard Jensen hævder i bogen, at livet for nutidens unge handler om hurtighed og selv-scenesættelse – altså mere om form end om ind-

hold. Noget vi som efterskolefolk kan skrive under på. Der er ikke megen plads til fordybelse og eftertænkning hos de fleste af de unge, vi møder dag. Mads Storgaard Jensen fortæller i sin artikel „Når verden åbner sig – om dannelse“, netop om glæden ved forundring og fordybelse.

Herefter følger artiklen „Siden sidst“, hvor Ruth og jeg skriver om og reflekterer over nogle af de ting, der skete på Stidsholt i skoleåret 2000-2001.

Bestyrelsens hilsen til årsskriftet er i år udformet som et interview, hvor to af vores nuværende elever Dan Hansen og Pia Madsen har sat et garvet bestyrelsesmedlem, nemlig vores formand Knud Andersen og et ungt nyvalgt bestyrelsesmedlem nemlig Bo S. Christensen stævne.

Skolens elevforening har fået ny formand Kirsten Kristensen. Elevforeningen har holdt flere møder, hvor det er blevet drøftet, hvordan man kunne styrke kontakten til gamle elever. Kirsten bringer ligeledes en hilsen, ligesom der er invitationer til elevstævne mv. – husk at sætte kryds i kalenderen.

For at komme rundt i nogle af krogene har vi bedt sikkerhedsudvalget om at fortælle om deres arbejde på skolen. Skolen skal i følge loven have et sikker-

hedsudvalg, hvis medlemmer skal have gennemgået et sikkerhedskursus for at kunne varetage de opgaver, et sådant udvalg har.

Selv om sikkerhedsudvalget har gennemgået en uges kursus, er det selvsagt ikke alting, de ved. Derfor søger udvalget indimellem ekspertbistand udefra. John Mørk er en sådan ekspert, som har tilknytning til efterskolerne. Vi har bedt John skrive om, hvad hans arbejde består i.

De seneste år har der ligeledes været sat fokus på efterskolernes vejledning af eleverne. Michael er næsten færdig med uddannelsen, og Jeanette er godt i gang. De fortæller i deres indlæg om vejledningens plads i skolens dagligdag.

For at varetage nogle af de opgaver som far og mor har derhjemme, er skolens elever delt ind i kontaktgrupper på 8-10 stykker, der hver har en kontaktlærer tilknyttet. For at løfte en lille flig af kontaktlærers arbejde har Torben Pihl skrevet et indlæg. Da Torben endvidere er IT-chef, var det naturligt at bede ham skrive videre på følgetonen fra sidste år og fortælle, hvor langt vi er kommet med IT på Stidsholt. Skolens tidligere forstanderpar Bent og Grete Østergaard har vi ligeledes opfordret til at bringe en hilsen fra Thy. Samme opfordring fik Jeppe og Grethe Buhrkall, der dog ikke i år havde overskud til

at skrive til årsskriftet, da de har været udsat for et trafikuheld i Norge, som de endnu ikke er kommet sig helt over. Jeg lovede at bringe de bedste hilsener til jer læsere fra dem.

For to år siden startede vi med linierne på Stidsholt. En af de nye linier var Kreativ linie, som Belinda og jeg bestyrer. Jeg er mest til tegning og maling, mens Belinda også mestrer de tekstile fag, eftersom hun er uddannet på Skals Håndarbejdsseminarium. Hun har skrevet en artikel om tekstilernes plads på den kreative linie. Tegningerne i årsskriftet er skitser lavet af dette års elever på kreativ linie.

John Pristed bad vi om at skrive en artikel, der fortalte noget om hans interesse for og engagement i skolens natur- og friluftslinie. Det blev til en meget personlig artikel, „Rævestreger“, hvor man virkelig fornemmer Johns glæde ved de oplevelser, naturen giver den, der har øje herfor.

Kirsten Kleinwächter har i mange år taget sig specielt af de grønlandske elever, vi har. Vi ved, de har behov for ekstra støtte, da kulturskiftet fra Grønland og her til kan være ganske stort. Der er for nylig lavet en film om grønlandske elevers møde med Danmark og den danske efterskole i særdeleshed. Den hedder „Hjemmefra – på efterskole“ og er meget seværdig. Jeg husker et par replikker fra filmen. En grønlandsk

elev bliver spurgt om, hvad den største oplevelse her i Danmark har været. Svaret var: „At køre i tog!“ En anden klager over, at det i starten kunne være svært at falde i søvn – træerne larmede!

Endelig har vi bedt om og fået en artikel fra køkkenet, hvor Kirsten Falden beskriver dagligdagen set herfra.

En anden Kirsten – Kirsten Wilhelmsen, nyanset som sekretær på skolen, fortæller om, hvordan hun har oplevet starten af sin efterskolekarriere, ligesom skolens garvede sekretær Birgit Rugholt skriver om sine oplevelser.

Med denne introduktion vil jeg gerne ønske læserne alt godt i det nye år og nogle forhåbentligt gode stunder sammen med årsskriftet.

Når verden åbner sig – om dannelse

Af Mads Storgaard Jensen

Indse det, livet er uretfærdigt! Som ung bliver man tvunget til ting, man som voksen aldrig i sit liv ville indlade sig på. Som nu for eksempel moderne dans. Fra min gymnasietid husker jeg, hvordan vi alle sammen blev gennet op i hallen for at se en mand i nøgen overkrop hoppe rundt som en anden badutspringer for at lære os noget om dansens udtryksmuligheder. „Hvorfor skal vi det?“ spurgte vi og kunne ikke se, hvad moderne dans skulle gøre godt for. „Det er godt for jeres *dannelse*,“ fik vi at vide. Når man har hørt den sætning tilstrækkelig mange gange, ved man, det er et forsøg på at gøre noget kedeligt godt. Så hvad må man ikke udholde som ung af klassiske koncerter, opera eller poesi i dannelsens hellige navn. Nej, som voksen er man fri til at vælge. Så kan man heldigvis være ligeglad og selv bestemme, hvad man synes er interessant.

I en vis forstand ligner dannelsen pligter. Pligter er også noget, man som ung oplever, andre tvinger én

til. Men hvor man dybest set godt kan se, at der kan være en idé i at rydde op på sit værelse engang imellem, at lave sine lektier, at børste sine tænder, er det stadig mindre indlysende, hvad dannelse skal gøre godt for. Pligter har typisk med praktiske forhold at gøre. Der kan være en vis fornuft i at have orden på sit værelse, så man bedre kan finde de ting, man skal bruge. Og selvfølgelig er man nødt til at lave sine lektier, så man kan lære noget, ligesom ens tænder ville rasle ud af munden på én, hvis man ikke børstede dem. Men dannelse? Hvad forskel gør det, om man har set en opera eller læst et digt? Ingen, fristes man til at sige.

Mads Storgaard Jensen
er forfatter og har netop
udgivet debatbogen:
*„Dommedagsfesten
– en kritik af tidens
kulturpessimisme“,
der handler om værdi-
diskussionen i samfundet
i dag.*

Måske er det gode ved dannelsen netop, at vi bliver tvunget til det. Nogle mennesker griber fat i os og forsøger at åbne vores øjne for en ny verden. For sådan gør vi jo rent faktisk med hinanden hele tiden. Jeg besøger en af mine venner, og han siger: „Du skal lige høre det her nummer.“ En anden siger: „Tag og læs den her bog.“ En tredje anbefaler en film. Og i den proces, hvor nogle tvinger os til at se, høre eller læse noget, som det ellers aldrig kunne være faldet os ind at interessere os for, sker der pludselig noget en dag: Vi bliver grebet! Pludselig hører man en opera, der på trods af, hvad man havde forventet, pludselig griber én om hjertekulen og gør én dybt rørt. Eller man ser et maleri, som man simpelthen ikke kan glemme igen. Dét handler dannelsen også om, nemlig at man får en oplevelse – eller skulle jeg sige *indsigt* – som man ikke finder andre steder. Og det pudsige er, at vi aldrig ved fra hvilken kant overraskelsen kommer. Filminstruktøren Nils Malmros fortæller, at han engang som ung gik i biografen og så Truffauts film *Jules og Jim*, og derefter var der ingen tvivl; han ville også lave film! Nogle gange kan dannelsen forandre et liv fra den ene dag til den anden.

Men dannelsens påvirkning behøver ikke være så omvæltende endda. Mindre kan også gøre det. Det bedste ved dannelsen er, at den vækker en entusias-

me i folk. Når vi bliver grebet, løber begejstringen gerne af med os. Jeg har engang oplevet en mand holde et lille foredrag om Sjostakovitjs 4. symfoni, og henført over værkets fortræffelighed endte han simpelthen med at stå med armene over hovedet i en gestus, der lignede en blanding af hyldest og

*...selvfølgelig er man
nødt til at lave sine
lektier, så man
kan lære noget,
ligesom ens tænder
ville rasle ud af munden
på én, hvis man ikke
børstede dem.*

jubel. Et af de bedste indslag i fjernsynet, jeg har set længe, handlede om rytterstatuer i København. Rytterstatuer! Aldrig i mit liv havde jeg forestillet mig, at det kunne være så interessant. Man bliver glad, når man oplever andres entusiasme. Verden åbner sig for én, man føler sig opløftet og positivt overrasket. Ens virkelighedsbillede bliver en anelse

rigere, når man pludselig forstår visse ting om rytterstatuer, som man ikke forstod før.

Så måske er det dybest set, hvad dannelsen handler om. At være dannet vedrører at forstå tingene i deres *dybde*. Vi har alle sammen set en rytterstatue før, og i vores nuværende kultur er det ikke noget, man lægger synderligt mærke til længere. Ikke før én peger på en statue og retter vores opmærksomhed mod detaljer, som vi ikke havde lagt mærke til før. Hvis man er udannet, ser man kun fænomenernes *overflade*, og så er det let at tro, at man er den klogeste i verden. Og samtidig bliver man hurtigt træt af at beskæftige sig med noget, for hvis fænomenet ikke har nogen dybde, er der ikke noget at udforske. Så har man set alt, tror man.

Vigtigst af alt er dog, at man med dannelsen udvikler sin *følsomhed*, og uden den ville man være ilde stedt i det virkelige liv. Man forstår mere på den her underlige, abstrakte facon, som kan være vanskelig at forklare. Jo mere man har set og oplevet, des mere forstår man – og hertil hjælper dannelsens produkter på en særlig måde. Ironisk nok hænder det, at jo ældre man bliver, des mere indskrænket kan man blive. For så har man jo netop hørt og set alt. Netop derfor er det trist, når man som voksen ikke bliver tvunget af andre. Som én sagde til mig

engang: „Det er så svært at vride sig fri af sofaen og komme ud i byen og se noget, man ikke har set før.“ Tit bliver vi hængende ved fjernsynet, for dét kender vi. At dannes kræver, at man har modet til at blive konfronteret med det, som er anderledes fra ens egen tankegang. Det kan nogle gange være det sværeste her i verden.

Så forudsætningen for at blive dannet – for at turde blive *ramt* – er samtidig en åbenhed og en nysgerighed. Det er så forbandet let at sidde med korslagte arme og spørge „hvorfor skal vi det?“, når nogle tvinger os til at se moderne dans. Netop med den indstilling får man aldrig noget ud af at blive konfronteret med noget, man ellers ikke ville interessere sig for. Det kræver nemlig en indsats at fordybe sig, det kræver energi og koncentration at åbne sig. Til gengæld er det også al besværet, der gør fordybelsen noget værd. Spørg én, I kender om, hvad det er, der interesserer vedkommende allermost – og I vil også opdage, at det er dannelsen, der får vedkommendes hjerte til at banke. Folk bliver glade og i særdeleshed ivrige, når de får lov at berette om, hvad det er, de virkelig interesserer sig for. Så hvis nogle tilbyder at lære jer om moderne dans, rytterstatuer eller Sjostakovitjs 4. symfoni, så sig endelig ja! Man kunne jo risikere at blive klog, følsom og glad.

Siden sidst

Første del af Gorm Brandborg Larsen
Anden del af Ruth Kristensen

Søndag den 6. august 2000 startede et nyt elevhold. Det er altid med en vis spænding og sommerfugle i maven, vi tager imod et nyt elevhold. Mange samtaler og møder er gået forud. Forberedelserne starter allerede et halvt år tidligere, hvor planlægningen af skoleåret begynder. Var der noget, der kunne gøres bedre? Skulle vi ansætte nye folk? Var der nye tiltag, der skulle drøftes og føres ud i livet? Var der nogle, der skulle på kursus eller måske nogle, der ventede småfolk? Kan vi få råd til at bruge de timer, vi gerne vil? Er de fysiske rammer i orden: Værelserne, lokalerne, fyret, køkkenet? Er der specielle hensyn at tage til nogle af de kommende elever? Hvordan får vi strikket et velkomstprogram (introuge) sammen, der både er med til at gøre vores kommende elever trygge (og trætte), og samtidig giver luft til skemafolkene, så de kan færdiggøre skemaet? Hvad med maden? Hvad skal vi servere for en broget skare af teenagere? Spørgsmålene er mange, og det skal nu vise sig

om planlægningen står mål med virkeligheden. Flaget er hejst. De første elever begynder at ankomme, spændte, nervøse og forventningsfulde – skolen er fra dvaletilstand langsomt startet op og vil de kommende uger køre for fulde omdrejninger.

Siges skal det, vi havde en god opstart og en god introuge, hvor tingene fungerede og vi nåede, hvad vi havde sat os for. Fra at være forsagte elever, der knap turde åbne munden i spisesalen, blev eleverne i løbet af ugen mere og mere trygge ved deres nye bopæl. Venskaber begyndte at udvikle sig. Enkelte fik en over snuden, når den blev stukket for langt frem, men alt i alt en god start som udgangspunkt for det fællesskab, vi endnu engang havde sat os for at udvikle til gavn for den enkelte og skolen som helhed.

På personalesiden sagde vi goddag til Lone Nymark, Jette Thomassen og Steen Klingenberg. Sidstnævnte

skulle vikariere for Lotte, der ventede småfolk. Steen stoppede 1. november hvorefter Ruth overtog det meste af hans skema.

Efter introduktionsugen skulle dagligdagen til at begynde. Når man har været i efterskoleverdenen i mange år og derfor har mødt mange elevhold, er der forskellige ting, der går igen fra hold til hold. Det drejer sig om, at man som ny elev møder ikke bare et fællesskab, men et forpligtigende fællesskab, hvor det ikke er lige meget, hvordan man gebærder sig i forhold til de andre. Her har alle en eller anden ballast med hjemmefra, der er mere eller mindre hensigtsmæssig i forholdt til at fungere i et fællesskab. En af de vigtigste regler, for at fællesskabet kan fungere, er, at man tager hensyn til hinanden. Det bliver megen tid brugt på at forklare. Eksempelvis tager jeg Emma Gad op i spisesalen for at forklare, hvordan man sikrer, at frikadellefadet når rundt, så alle får del i herlighederne. Ligeledes i fortælletimerne, hvor den enkelte bliver gjort klar, at hans / hendes opførsel f. eks i Sæby ikke blot er en privatsag. Det er jo ikke den enkelte, der opfører sig forkert, nej, det er alle dem fra Stidsholt, der er sådan i år. Det kan selvfølgelig også vendes positivt, hvilket bl.a. resulterede i, at eleverne fik mange roser fra rutebilstationens personale.

Omgangstone, hensyn mv. er ting alle skal lære fra starten af, da det ellers er en umulighed at bo så mange under samme tag uden gnidninger. Næste punkt er at sætte fokus på trygheden. Alle skal have ret til at komme til orde, og ingen skal udsættes for mobberi. Det bruger vi efterfølgende en del tid til at snakke om. Er der enkelte, der ikke kan kende forskel på dit og mit, bliver tyveri problematiseret. Det er nemlig ødelæggende for kammeratskabet, hvis man ikke kan stole på hinanden.

*Alle skal have ret
til at komme til orde,
og ingen skal
udsættes for mobberi*

Senere kommer konflikterne på værelserne. „Jeg kan ikke bo sammen med en, der ikke rydder op efter sig – og desuden lugter hun også“. Værelseskonflikterne viser sig ofte som intriger og bagtalelse hos pigerne, mens drengene tager mere håndfaste metoder i brug. Igen må vi ind og regulere adfærd – opdrage – som det står i loven, at vi skal. Nogle gange må vi igennem mange lag og megen ordsqualder, før vi når til kernen i problemet nemlig: Denne eller hin adfærd kan ikke accepteres, hvorfor du er nødt til at ændre din adfærd, for at du kan

fungere sammen med andre her. En erkendelse, der er svær for den enkelte at nå til og handle efter, men efterfølgende bløder op for mangan en situation, og gør at den enkelte elev har taget endnu et skridt på vejen til at blive voksen og mere moden.

Selvfølgelig lykkes det ikke altid. Vi må sige farvel til enkelte, der ikke kunne eller ville følge det regelsæt der på forhånd var sat op. Det er vi selvfølgelig kede af, men vi synes samtidig, at vi gennem formøder og rundvisninger har gjort vores til at informere de kommende elever om, hvad de gik ind til.

Af oplevelser bød tiden fra skolestart til efterårsferien bl.a. på en tur til Skagen kombineret med kano-fart ned ad Uggerby å. Mandag den 11. september drog skolen til Sønderjylland, hvor vi havde byttet skole med Frøslevlejrens Efterskole. Her var der mulighed for at opleve historien på nærmeste hold. Retur efter en god tur var der forlænget weekend. Ugen efter startede nogle at 10. klasses eleverne i brobygning. De skulle de næste 4 uger følge en ungdomsuddannelse f. eks. gymnasiet for på den måde at blive mere afklaret på, om det var den vej, de ville næste år. Sidste søndag i september var der Efterskolernes Dag, hvor vi i lighed med landets øvrige efterskoler holdt åbent hus. Eleverne var her hele weekenden, som blev den første fællesweekend. I

skoleåret har vi forskellige arrangementer, hvor vi inviterer folk til at komme på skolen. Dette arrangement var det første af slagsen, andre er gensynsdagen for sidst års elevhold. Kristi Himmelfart, hvor vi inviterer alle gamle elever herunder jubilarer. Endvidere holder vi formøder med det kommende elevhold. Alle disse arrangementer kan vi ikke afvikle uden elevernes aktive medvirken. Jeg forklarer eleverne, at det er vigtigt, at de medvirker som aktive værter ved den slags arrangementer. Senere når de som gæster bliver inviteret til skolen, nyder de godt af, at andre elevhold er værter for dem. Endvidere beder vi altid eleverne om at hjælpe til med rundvisning af kommende elever og deres familie. Eleverne er glade for den tillid, vi viser dem på den måde, og mit indtryk, når jeg snakker med gæsterne, er altid, at de klarer opgaven godt. De er meget loyale overfor skolen og vil gerne vise den frem.

I weekenden 6.-7. oktober havde personalet Pædagogisk Weekend, hvor vi tog op i vores sommerhus. Her drøftede vi forskellige samarbejdsrelationer og ting, vi ikke synes fungerede optimalt i dagligdagen.

Fredag den 13. oktober op til efterårsferien havde vi den første forældrekonkultation. Her var det tid til at se tilbage på, hvordan starten var gået for den

enkelte og sætte sig nye mål for, hvordan opholdet videre skulle forløbe.

Gorm Brandborg

Søndag den 22/10 mødte eleverne så op på skolen igen efter efterårsferien. De var naturligvis glade for at se hinanden igen efter en uges pause. Desværre blev den første uge efter ferien også til en uge med kedelige udfordringer til lærerne. Det viste sig nemlig hurtigt, at én gruppe af elever havde indtaget alkohol på skolen om onsdagen og en anden gruppe om fredagen. Efter en drøftelse på lærerværelset valgte vi at tage afsked med samtlige. Vi ønskede at bibeholde vores troværdighed i forhold til det regelsæt, vi præsenterer elever og forældre for, når vi modtager dem til rundvisning og information om skolen.

Inde i november var det den syvende atter tid til et Stidsholtmøde. Denne gang var det Chr. Mej Dahl, MF'er, der fortalte om sit liv: „Fra plovfuren til Christiansborg“. Lone Nymark tog elever med til et håndboldstævne på Hørby Ungdomsskole, og Belinda Bodilsen arrangerede Halloween-fest med sit kontakthold.

En af følgerne af den pædagogiske weekend, som personalet havde holdt i begyndelsen af oktober, blev et tiltag, som skulle forbedre rengøringsstan-

darden på skolen. Enhver, som har en teen-ager i huset, vil vide, at mange af dem kan leve uden at få gjort rent på sit værelse i ugevis, hvis de kan få lov. Her på skolen kan vi godt lide, at der bliver luftet ud på værelset mindst en gang i døgnet. Vi kan også godt lide, at der bliver ryddet op i tøj og andre ting og redt seng en gang i døgnet.

Det skyldes hensyn til hygiejne og smittefare, fordi vi bor mange sammen. Vi synes også, at den slags ting er gode at lære, inden man for alvor flytter hjemmefra, og endelig så har vi jo mange gæster i huset til rundvisninger, og vi vil gerne præsentere skolen så godt som muligt. Derfor blev der fra fredag d. 10. nov. indført en ny rengøringsplan, hvorefter alle værelser bliver checket hver morgen inden morgenmad.

I weekenden var et håndboldhold deltagere i en turnering på Mors, og den følgende weekend tog Michael Christiansen spillere med til en fodboldturnering.

I uge 47 havde vi planlagt linieemneuge, men vejrguderne drillede, og et par af linierne måtte ændre lidt i planlægningen. Friluftslinien var på en længere gåtur fra Dronninglund, gennem Storskoven og op mod Jyske Ås, inden de endte hjemme på Stidsholt længe efter mørkets frembrud. Da det var lige vådt nok til at overnatte i det fri, foreslog en kvik elev, at

man da bare kunne overnatte i flisladen. Og det fik de så lov til. Sidst på ugen var der lejlighed til at pleje vablerne i svømmehallen i Frk.havn.

Musik-og dramalinien arbejdede hårdt og nåede at sætte en rigtig flot forestilling op med sang og skuespil, som vist for hele skolen torsdag aften. Praktisk/Kreativ linie var på tegne/malekursus i Nr. Lyngby, besøgte Nordjyllands Kunstmuseum og lavede mosaikarbejder på skolen. På idrætslinien er jeg sikker på, at adskillige elever fik forbedret deres kondital. De blev stillet overfor mange forskellige sportslige udfordringer, og trods det dårlige vejr tog de det med godt humør. På lærerværelset snakkede linie-lærerne om, hvordan ugen havde styrket sammenholdet på linierne.

I den følgende weekend kunne de, som var gamle nok, tage knallertkørekort på skolen. Det foregik i et samarbejde med Den kommunale Ungdomsskole, som havde ansat en kørelærer fra Sæby til opgaven. Den 28. nov. var hele skolen i biografen. Det var ungdomsfilmene: „Fucking Åmål“, der vist.

1. december fik skolen besøg af morgennisser. Jeanette Larsen og Kirsten Kleinwächter delte chokoladestjulekalendere ud. Det er som sædvanligt et meget populært besøg.

Weekendholdet julehyggede med juleklip, dekorationer m.m., og søndag aften ankom gruppen:

Covenant Players, som skulle medvirke ved mandagens engelsk fagdag.

Lars G. Larsen havde arrangeret besøg af Den Sønderjyske Højskole for Musik og Teater, som onsdag aften opførte „Snedronningen“, og torsdag aften tog Torben Pihl og Lotte Bredahl musik-og dramalinien med til Aalborg. De skulle til koncert med Etta Cameron. De kom hjem en stor oplevelse rigere. Fredag var sidste praktikdag for Jette og Eva fra Hjørring Seminarium. De ville gerne være blevet, hvis de kunne, sagde de.

Den 12. dec. om aftenen arrangerede Jeanette Larsen og Michael Christiansen „Julefodboldturnering“, og næste morgen ved morgenmaden fik vi besøg af Luciabruden og hendes terner. Om aftenen var der mulighed for at muntre sig med at lavenisser og andre figurer i trylledej.

Torsdag d.14. dec. arrangerede Ejvind Volmer og hans kontaktgruppe „Julebingo“. Dagen efter tog vi afsked med Jill og Lone, praktikanter fra Aalborg Seminarium.

Nu havde vi „julet“ næsten uafbrudt i 14 dage, så jeg lavede en „Ned med julen - Vi ta'r til Mallorca“ weekend. Vi indrettede den lange gang som en flyvemaskine med cockpit og passagerkabine. Luftkaptajnen og andenpiloten havde medbragt deres computere, så vi kunne nå sikkert frem. Vores

to stewardesser havde lavet kaffe, te og saft samt håndmadder til turen, og min søn, Kåre, havde venligt udlånt et passende antal Anders And blade. Så var vi klar til take-off. Kaptajnen bød velkommen ombord, og stewardesserne gik i gang med serveringen. Turen viste sig at tage næsten lige så lang tid som med SAS. Passagererne kunne nemlig spise mere end forventet, så kabinepersonalet måtte hurtigt sørge for nye forsyninger. Og så var det, at en af eleverne lige pludselig sagde: „Ruth, har du set, Thomas står ude på den højre vinge. Må han godt det?“ Og selvfølgelig måtte han ikke det, men den formastelige var blevet smøgsyg og havde sneget sig ud i skolens rygeområde, som lå i direkte forbindelse med „flyet“. Ja, sådan begyndte turen, som bød på mange flere sjove oplevelser den weekend.

Vi landede dog igen, så vi kunne nå et par almindelige skoledage samt musik- og dramaliniens juleevy, inden vi gjorde huset rent og spiste julefrokost. Da vi havde ønsket hinanden en glædelig jul, tog eleverne hjem på juleferie. Om aftenen samledes personalet til vores julefrokost, og så blev skolen lukket af til juleferie.

Søndag d. 3. januar om aftenen mødtes vi igen. Foran os lå et par dage med almindelig undervisning og en fællesweekend med terminsprøve i dansk stil om lørdagen og færdigheds- og problemregning om

søndagen. Mandag var almindelig skoledag, og tirsdag emnedag med forberedelse af Norgesturen. Vores årlige skitur startede nemlig med bus fra skolen tirsdag den 9. januar om aftenen og varede til torsdag den 18. Som de senere år gik turen også i år til Rauland. På lærersiden fik vi forstærkning af Belindas kæreste, Morten, samt Torbens søn, Brian. Helt uden uheld blev dette års tur desværre ikke. Værst gik det vist ud over Mia, som måtte opereres i sin ene ankel på sygehuset i Rjukan. På løjperne og pisterne kløede eleverne ellers på med krum hals, og langt de fleste blev rigtig gode skiløbere. Og trætte var de om aftenen efter en hel dag ude i den friske luft. Det eneste, som kunne spolere det gode humør, var, da vi en aften (på begrundet mistanke) beordrede eftersyn for lus og behandling af de, som havde „uvelkomne gæster“. Efter en god nats søvn og lidt eftertanke kunne de fleste vist se det fornuftige heri.

Efter hjemkomsten fra Norge havde vi forlænget weekend. Derefter gik vi ind i en rolig periode, hvor vi koncentrerede os om den daglige undervisning. Der blev holdt bestyrelsesmøde d. 25/1, og medarbejdermøde d. 31/1.

Sidst på måneden viste det sig, at enkelte elever døjede med at overholde sengetiderne. Det blev drøftet på et fællesmøde og mundede ud i, at eleverne fore-

trak personlig selvdisciplin på det område frem for kontrol og mistillid fra lærernes side.

I februar havde 10. kl. eleverne mulighed for en skolefri dag den 7/2, hvor de kunne tage på virksomhedsbesøg el.lign. i forbindelse med udarbejdelsen af Den Selvvalgte Opgave.

*„Ruth, har du set,
Thomas står ude på
den højre vinge.
Må han godt det?“*

Den 9/2 indbød skolen til forældrekonsultationer. Vi snakkede bl.a. om elevernes daglige indsats på forskellige områder, resultatet af terminsprøverne, men også deres planer for næste skoleår blev drøftet.

Den 12.-16./2 var 9. klasse i erhvervspraktik, medens 8. og 10. klasse havde almindelig undervisning. Vi holdt Stidsholtmøde d.13/2, hvor foredragsholderen var en diætist fra Aalborg Sygehus. Emnet var: „Det er ikke lige fedt, hvad du spiser“. Den 15/2 arrangerede min kontaktgruppe fastelavnsfest med tøndeslagning, bide-til-bolle konkurrence og hvad dertil ellers hører.

Vi havde vinterferie i uge 8, men tilbage på skolen igen havde 10. klasse eleverne uge 9 til at færdiggøre deres Selvvalgte Opgave, mens 9. klasse eleverne arbejdede med projektopgave omkring emnet: Grænser. I denne uge var vi også inviteret til fastelavnsfest på Vittrup Efterskole.

Den første weekend i marts drog vi som så ofte før til Nyborg Strand til årsmøde i Foreningen af Fri Ungdoms- og Efterskoler. Vi var tre bestyrelsesmedlemmer og en lærer foruden Gorm og jeg, der repræsenterede Stidsholt ved den lejlighed.

Den 6/3 var vi i biografen i Frederikshavn for at se filmen: Kærlighed ved første hik.

Onsdag den 7/3 afvikledes de Nordjyske Mesterskaber i håndbold for efterskoleelever her på skolen. Helge V. Quistorff var foredragsholder ved Stidsholtmødet d. 13/3. Han fortalte om og viste lysbilleder fra Nordjylland. Der var mødt så mange op til foredraget, at foredragssalen hurtigt blev fyldt, og vi måtte skyndsomst stille borde og stole op på scenen til de sidste. Det er rigtig dejligt med sådan en opbakning til Stidsholtmøderne.

Samme dag og tirsdagen efter havde Jette Thomasen og Lars G. Larsen, skolens gymnastiklærere, bedt om ekstra tid på skemaet til gymnastik. Det var forårets gymnastikopvisninger, der trængte sig på og krævede en ekstra indsats.

Den 14/3 deltog Jette Thomasen og en af eleverne, Pia Jensen, i et møde i Aalborg angående den rygestopkampagne, som amtet sætter i værk efter sommerferien i samarbejde med nordjyske efterskoler. Dagen efter var der volleyball-stævne her på skolen. Mange skoler diskuterer for øjeblikket værdigrundlag. Også vi holdt medarbejdermøde og havde punktet på dagsordenen.

Den 21/3 var der fodboldstævne på skolen. Vi måtte konstatere, at vores hal blev brugt flittigt i dette forår. Weekend den 23-25/3 var fællesweekend på skolen, og den stod i gymnastikkens tegn. Træning og generalprøve om lørdagen og endelig om søndagen den længe ventede deltagelse i Sæby Gymnastikforenings Forårsopvisning. Det blev en rigtig god oplevelse for eleverne, og hvor var de stolte af sig selv bagefter. De to gymnastiklærere var også godt tilfredse, og set fra sidelinien var det ikke mindst deres fortjeneste, at det blev til så flot et slutresultat. De havde ind imellem berettet om umotiverede, ugedelige og trælse elever, der ikke kunne se, hvorfor man skulle lave gymnastikopvisninger endsige gymnastik i det hele taget. Men her stod de så. Pavestolte. Havde vi nu set dem? og Hvad med den lille fejl de havde lavet? Havde nogen mon set den? Og hvad sagde far og mor, som også var mødt op for at se opvisningen?

I begyndelsen af april måned arrangerede John Pristedts kontaktgruppe foredrag for alle elever om tro/overtro, og det kan nok være, at nogle af eleverne måtte revidere deres egen dømmekraft. Samme aften var der bestyrelsesmøde på skolen.

Op til påskeferien havde vi tre emnedage med meget fagligt indhold. Det skulle være kompensation for de gange, hvor vi impulsivt eller mere planlagt tager en dag ud af kalenderen til oplevelsesbetonede aktiviteter.

Ugen efter påske afholdt skolekredsen sin årlige generalforsamling. Ud af bestyrelsen trådte Annette Christensen og Verner Andersen, og nyvalgte blev Benny Jacobsen og Kirsten Kristensen.

Her i slutningen af april inviterede vi næste års elevhold til at komme til et formøde. Vi præsenterede skolen, dens fag og ordensregler for eleverne og deres forældre, og det nuværende elevhold viste deres gymnastikopvisning, og musiklinien underholdt med et par sange. Alt i alt en god aften, som skulle medvirke til at sætte forventningerne i vejret hos de kommende elever.

I begyndelsen af maj var der som sædvanligt skriftlige prøver, som strakte sig næsten til St. Bededag. Ugen efter var vi inviteret på Ingstrup Efterskole for at se deres teaterforestilling. Det var et dejligt afbræk i forberedelserne til de mundtlige prøver. En anden afbrydelse i hverdagen var programmet for

Kr. Himmelfartsdag, hvor vi inviterede til Gl. Elevdag. Her medvirkede det nuværende elevhold både ved afviklingen af arrangementet rent praktisk men så sandelig også ved den mere underholdningsmæssige del. De bidrog nemlig både med en teaterforestilling samt deres gymnastikopvisning.

Nu startede så de mundtlige prøver i den sidste uge af maj. Samtidig fik vi ansat to nye kollegaer til næste skoleår. Det er en hektisk periode op til skoleafslutningen med undervisning ind imellem eksamenerne, elevudtalelser, der skal skrives, slutugeprogram, der skal være færdigt samt forberedelser og planlægning til skolestarten i august, der skal være færdig inden sommerferien. Derfor nød vi også meget, at vi der ikke skulle ud at være censorer d.6/6 kunne tage med eleverne til idrætsdag på Halvorsminde Ungdomsskole. Programmet var godt gennemtænkt, så de elever, der måske ikke var mest interesseret i idræt, blev tilgodeset med f.eks. mulighed for at bygge sæbekassebil, lave gøgl eller spille skak o.a. En rigtig hyggelig dag var det.

Her hvor det så småt begyndte at blive varmere i vejret, begyndte også de vandkampe, som vi år efter år må hjælpe eleverne med at regulere, så ingen føler sig udsat for overgreb.

Da de mundtlige prøver var slut, havde vi en sidste uge tilbage af skoleåret. Vi flyttede eleverne ned på engen, hvor de blev opdelt i grupper, der byggede en

lejr af bivuakker. Her skulle de bo de næste tre døgn. Ugens program indeholdt så forskellige aktiviteter som: St. legedag, madlavning over bål, rengøring af elevværelser og fællesarealer på skolen, strandtur med sejlad i havkajakkerne, beachvolley, og petanque mm., tur til Fårup Sommerland, afskedsmiddag og morgengymnastik. Det blev en rigtig dejlig uge med gode fællesoplevelser, inden forældrene kom til skoleafslutningen fredag d. 15/6. Her fik eleverne lejlighed til for sidste gang at vise gymnastikopvisningen og mærke suset af fællesskabet, når det er bedst. Derefter gik vi i hallen til kaffebord og Gorms afslutningstale, inden eleverne fik overrakt eksamensbeviser og drog ud af skolegården på vej hjem til en velfortjent sommerferie.

Dagen efter mødtes personalet og var på en dejlig udflugt til Fosdalen, Vejlerne, Fjerrikslev og Klitmøller. Inden vi kørte hjem til skolen igen, spiste vi aftensmad i Slette Strand. Søndag holdt vi fri, og mandag mødtes vi igen på skolen, det praktiske personale til klargøring af skolen og det pæd. personale til evaluering af året, der var omme og planlægning af det kommende år. Vi tog afsked med Lars G. Larsen, som flyttede til Sønderjylland, Lone Nymark, som tog tilbage til Hjallerup Skole, hvorfra hun havde haft orlov, og Jette Thomasen, som skulle i gang med at læse matematik på AUC. Nu ventede en dejlig sommerferie.

Ruth Kristensen

Pia og Dan interviewer Knud og Bo

Pia: Knud, hvorfor blev du formand?

Knud: Ja, det var jo bestyrelsen, der valgte mig til formand. Jeg har jo været i bestyrelsen i en 18-19 år. Og så da vores tidligere formand, Einar, han valgte at stoppe, så fandt de altså ud af, at det var nok mig, det skulle være det.

Pia: Hvor længe har du været formand?

Knud: Jeg har været formand i lige knap 2 år.

Pia: Hvorfor valgte du at gå ind i bestyrelsen?

Bo: Jeg blev opfordret til det af en tidligere lærer, der har været herude, og de sidste år har jeg fået mere og mere interesse for skolen, hvad der forgår og sån't.

Pia: Hvad laver man i bestyrelsen?

Knud: Bestyrelsen har jo det overordnede ansvar for skolen. Vi planlægger, hvordan ... hvad linie skolen kører. Det er bestyrelsens opgave, og det økonomiske, altså ikke det daglige, men den overordnede økonomi, det er også bestyrelsen, der står for den. Og så har vi visse forpligtelser overfor ministeriet. Vi skal sørge for, at undervisningsplaner og sådan noget er i orden. Vi skal sørge for, at skolen har en forsvarlig daglig ledelse. Det er også bestyrelsens opgave, og bestyrelsen står jo så til ansvar igen overfor generalforsamlingen. Det er generalforsamlingen, der vælger bestyrelsen. Det er jo så i sidste ende den, der tegner skolen. Men i det daglige er det jo bestyrelsen og den daglige ledelse.

Dan: Hvorfor får eleverne aldrig noget at vide om det, f.eks. når I laver ændringer og sån't?

Knud: Hvilke ændringer mener du?

Pia: Eleverne hører ikke rigtig noget om det, hvorfor gør vi ikke det? Er det fordi det er sådan noget vigtig noget, som vi egentlig ikke har noget med at gøre?

Knud: Nej, det jeg ville sige ... Der er ikke noget, jo selvfølgelig er der ting fra bestyrelsens arbejde, som ikke er ... men altså generelt, så er der ikke noget fra bestyrelsesmøder, som elever ikke skulle vide. Altså jeg mener sådan set også, at den linie vi kører f.eks. nu, at når I melder jer ind på skolen, så de der ting I får at vide, at der må ikke være stoffer på skolen, der må ikke være spiritus, og der er visse regler for, hvordan man skal være på hinandens værelser og sådan noget, det er sådan set noget, bestyrelsen har været med til at stikke ud, og det får I jo så at vide. Den daglige drift ... Jeg ved, I har mulighed for, og jeg tror også, at I har valgt et elevråd, og elevrådet har jo så mulighed for at spørge. Jeg ved ikke, hvor mange møder I holder med lærere, men I har jo mulighed for derigennem også at spørge om, hvad ting der sker, men det er klart, at hvis der skal ske nogle ændringer, sådan noget som sidste år eller for to år siden, da vi begyndte med de her nye linier, det er også noget bestyrelse, lærere, skole sammen finder ud af at prøve det der. Og hvis der skal ske ændringer i forbindelse med det her igen, det er klart, det er eleverne, det berører, og igennem elev-

rådet kan I altid få at vide, hvad der er planen. Der kan være nogle ting, der ikke er færdigbehandlet ... men generelt er der ikke nogle hemmeligheder i det, der bliver foretaget. Er du ikke enig i det, Bo?

Bo: Det er jeg enig i, og det er måske ligeså meget op til Gorm om at videreinformere hvad ... hvis der er lavet nogle ændringer, så må han jo ligesom vurdere, hvad der er relevant, og hvad der skal oplyses om. Jeg tror, det er derigennem og så igennem elevrådet også.

Dan: Vi fik at vide, at I begge to selv har gået her på skolen. Har den ændret sig meget, siden I gik her?

Knud: Ja, altså. Jeg vil godt starte igen. Jeg var her i 1955, og da var det en lille skole. Vi kunne være 55 elever, og det var delt op. Der var drenge om vinteren, fra 3. nov. og så indtil maj, og så var der ferie, og så efter ferien var der et pigehold, der startede. Det sluttede så ... Ja, det måtte jo så slutte til november. Det var sommerholdet, så de har nok sluttet der i oktober måned. Sådan var de delt op, og skolen dengang ... den bestod af ... der var gymnastiksalen derovre, og så var der hen til indgangspartiet. Det blev kaldt „tårnet“. Det var dér, der var skole, og så var det, at huset blev revet nedovre i baghaven, og hvor det blev revet ned, der var et par

lokaler osse. Det blev kaldt „hytten“. Det var sådan set, det skole der var. Altså alt det herovre mod spisesalen ... der var intet. Der var cykelskure. Der var grisehold. De havde grise og høns, så de kunne være lidt selvforsynende med mad. Det var en privat skole dengang. Marie og Hans Jacobsens. Det var deres skole dengang. Så der var stor forskel på det, og så den store skole der er i dag, hvor det er en selvejende institution med bestyrelse og det hele. Dengang, da var det altså en privat. Da var der de to. De bestemte over alt, hvad der skulle ske med skolen. De bestemte, hvordan undervisningen skulle være. De bestemte, hvordan ... hvem der skulle være lærere, og de bestemte, hvem der skulle være i køkkenet. Det var altså ligesom et privat firma dengang. Så kan Bo sige lidt om, hvordan der var, da han var her.

Bo: Det er 10 år siden, jeg stoppede her, og jeg synes ikke, at der er sket den store forandring. Bygningerne er, som de var dengang, og der er selvfølgelig nogle ting, som er renoveret hist og her, men der er de samme bygninger, som der var, og undervisningsformen er også meget lig ... den samme, bortset fra at man nu vælger sig ind på nogle linier. Dengang da havde man så valgfag, hvor der var mulighed for at have ligeså meget musik, drama og idræt. Det synes jeg er meget lig det, som er i dag.

Pia: Hvordan bliver I udvalgt i bestyrelsen? Hvordan bliver man udvalgt til formand og den slags?

Knud: Som sagt, det er generalforsamlingen, der vælger en bestyrelse, og det foregår jo gerne ved at ... hvis der er nogle, der stopper eller har ytret ønske om at holde på en eller anden måde, så bliver det nævnt på bestyrelsens generalforsamling, at vedkommende stopper, og de beder om at få forslag til nye medlemmer, og der vælger generalforsamlingen så som regel ud af ... at der er nogle, som interesserer sig for skolen, nogle som har været trofaste til at

*De havde grise
og høns, så de kunne
være lidt selvforsynende med mad*

møde op eller nogle, der har givet udtryk for idéer, som de godt ... og nogle, som så synes, det er godt, lad os få dem valgt ind, men i bund og grund er det generalforsamlingen, der vælger. Selvfølgelig har bestyrelsen også mange gange en idé om, at hvis nogen vil holde, at der var nogen i forsamlingen, vi godt kunne tænke os at spørge, om de har lyst, og så foreslå dem der. Men altså, bestyrelsen kan foreslå nogle, og det kan alle andre gøre også, og så er det

generalforsamlingen, der vælger. Der har været nogle gange, hvor der har været foreslået to eller tre, og hvor der så har været skriftlig afstemning, og så er det jo så dem, der har flest stemmer, der bliver valgt.

Dan: Er der så forskel på, hvordan man bliver valgt ind ved formanden og medlemmer? Altså måske er der en afstemning på, hvem der skal være formand?

Pia: At formanden bliver valgt ind på én måde og de andre medlemmer på en anden?

Knud: Altså det foregår sådan, at generalforsamlingen, de vælger... Vi er 7 i bestyrelsen, og den ene er formanden for elevforeningen, som er selvskreven medlem. Bliver man formand for elevforeningen, så er man automatisk medlem af skolen bestyrelse. De 6 andre, de er på valg, 3 hvert år, og det er så generalforsamlingen, der vælger dem. Når så de har valgt den bestyrelse, så går bestyrelsen sammen, og så konstituerer de sig selv ... vælger, hvem der skal være formand, hvem skal være næstformand, hvem er sekretær. Det er et lokalt bestyrelsesanliggende efter generalforsamlingen har valgt dem.

Pia: Hvordan synes I, at en rigtig efterskoleelev skal være?

Knud: Jeg ved ikke, hvordan en rigtig efterskoleelev er... altså jeg synes, at en efterskoleelev ... altså jeg går ud fra, at det er noget, man selv har ønsket ... at komme på efterskole. Og ud fra det så har man vel også nogle ønsker om at få et godt ophold. Jeg mener, hvis man har viljen til at få et godt ophold, er interesseret i at få nogle gode kammerater og have et godt forhold til dem. Det er en efterskoleelev. Man skal altså regne med, at der er ting, som ikke er som derhjemme, og for mange er det første gang, de kommer hjemmefra og skal prøve at være sammen med andre hele døgnet rundt. Det kræver jo også lidt vilje til samarbejde for begge parter, men hvis man har den vilje, at man gerne selv vil have et godt ophold og gerne vil have, at de andre også får det, så mener jeg, det er en god efterskoleelev. Dem, som modarbejder det og trækker den anden vej, jeg synes personligt, at det er en dårlig elev, det er også en dårlig skoleelev, hvis man er på tværs af alting. Jeg vil ikke sige, at man behøver at være enig i alting, selvfølgelig skal man kunne diskutere, men viljen til at få et godt ophold og nogle gode kammerater og selv være en god kammerat, det mener jeg, det er en god efterskoleelev.

Bo: Det er meget det samme, jeg mener. En god efterskoleelev er som alle andre unge mennesker og skoleelever, og én som vil være med til at gøre noget

positivt for de ting, som skolen arrangerer, og følger tingene som de er.

Pia: Her til sidst og inden vi slutter, så vil jeg gerne spørge: Hvad lavede I af gale streger, da I gik på efterskole?

Bo: Det var ledt at høre om. Ha ha. Vi lavede vel som i dag lidt sjov med lærerne. Der var måske lidt natterenderi, man fik en del skæld ud for en gang imellem. Jeg tror, det er meget det samme, som foregår i dag.

Knud: Vi havde så måske ikke så mange ulykker eller gale streger.

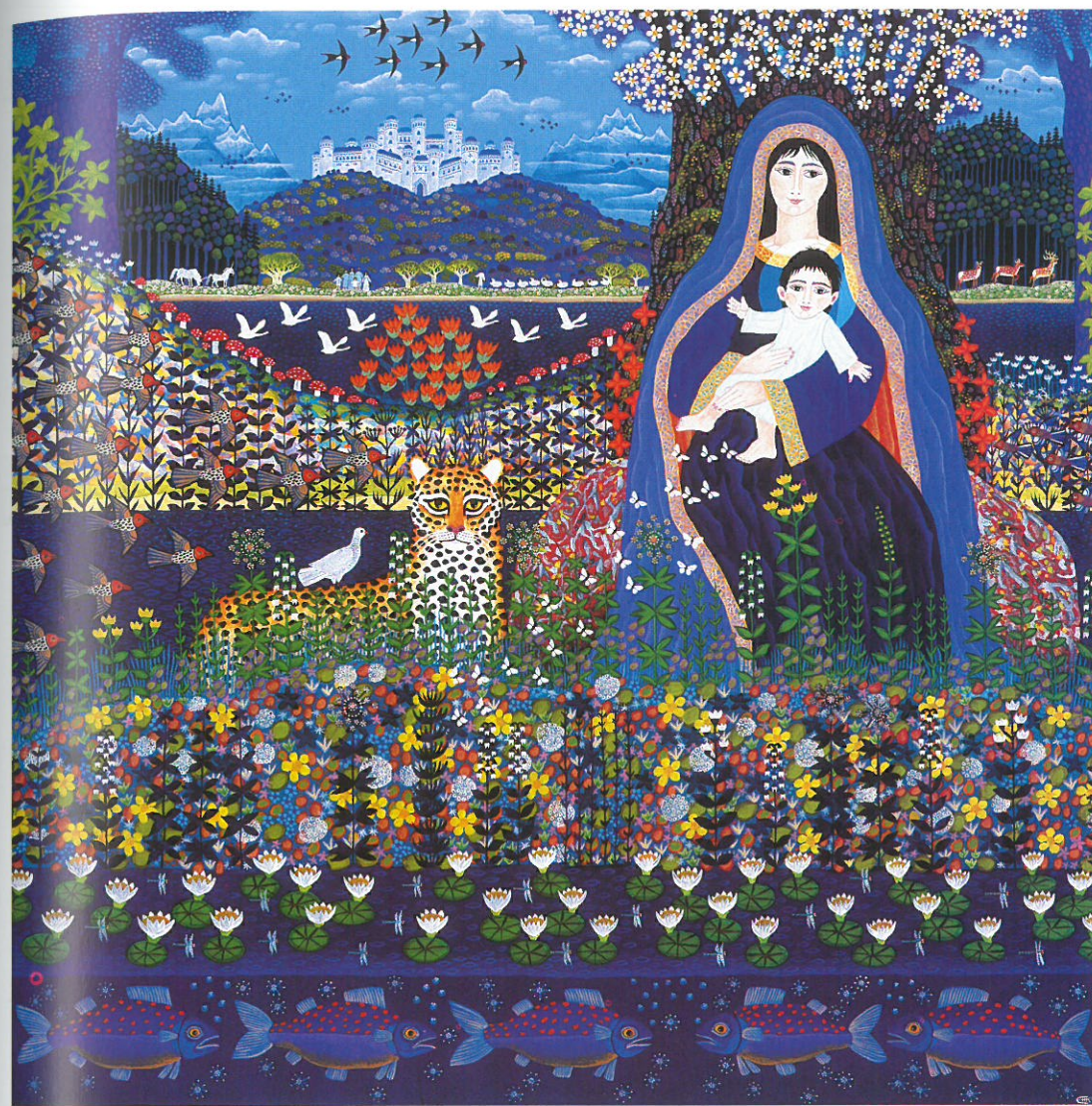
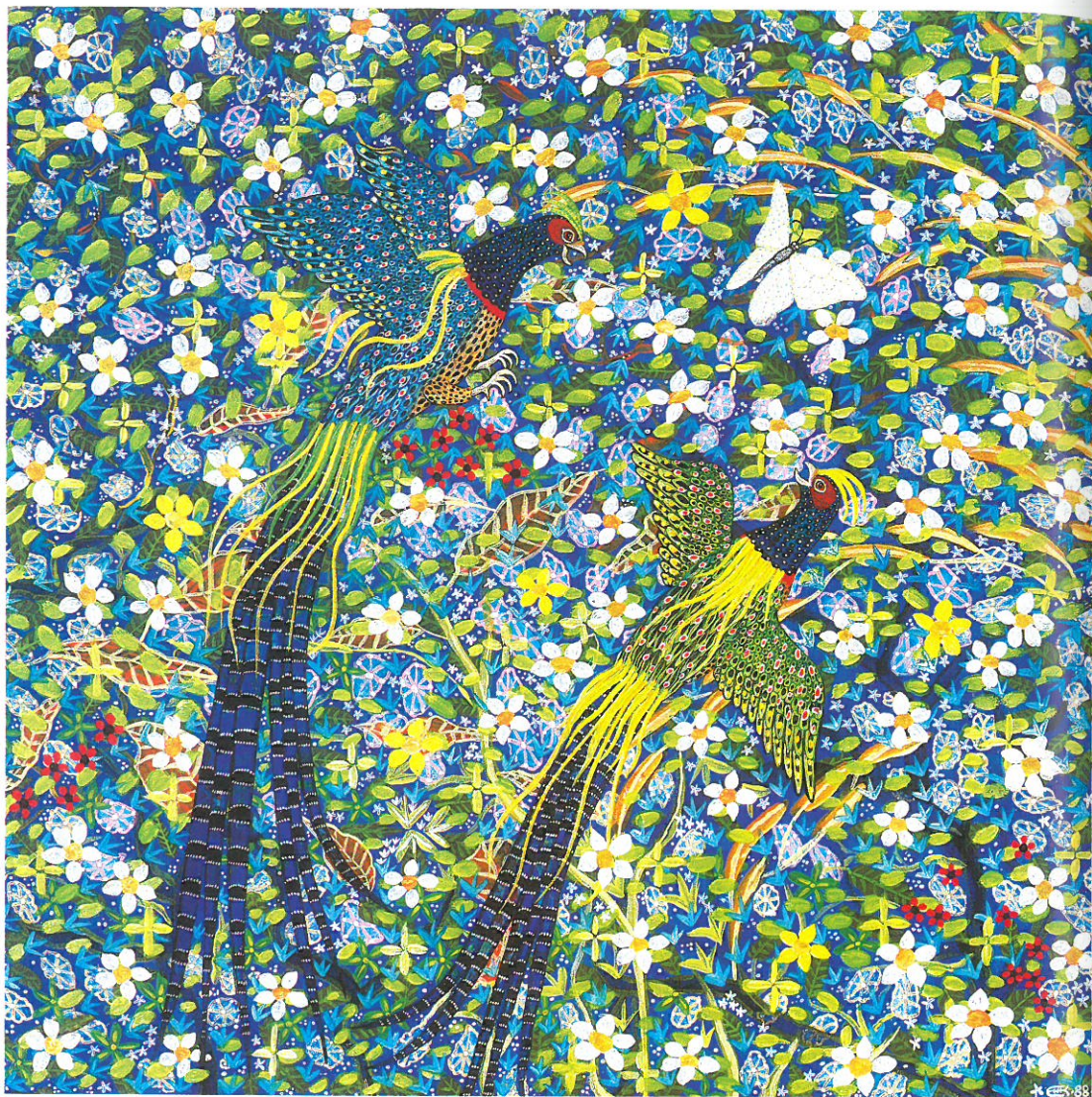
Dels havde vi ingen piger på skolen dengang. Vi var ene drenge, så der var ikke så meget ved at rende rundt om natten på besøg. Vi havde nogle regler om, hvor tit vi måtte køre til Sæby og hvad tid vi måtte køre til Syvsten op til bageren. Det var nok noget at det, vi overtrådte en gang imellem. Når det var vinter, og det var virkelig vinter det år, så havde vi skovsøen heroppe, og den skulle vi op at stå på skøjter på, og det var ikke altid, vi lige havde fået tilladelse af Jacobsen, for han havde sagt, at vi først måtte gå på skovsøen, når der var givet tilladelse ... at isen var sikker. Men jeg tror nok, at når vi fik tilladelse af Jacobsen, så havde vi nok skøjtet deroppe i

14 dage. Det er nok nogle af de ting som ... men mulighederne var jo ikke så voldsomt mange. Hash og sån't, det var jo ukendt dengang. Spiritus var der selvfølgelig, men det var ikke så almindeligt. Jeg ved som knejt og de første år vi var gift, øl og vin det havde man aldrig i huset. Hvis vi skulle have gæster, så tog vi ned og købte 6 eller 7 øl, hvis der kom 6 mennesker. Mange af os elever vi var heller ikke vant til hjemmefra, at der var spiritus. Cigaretter var der. Der var nogle, der røg, som ikke måtte ryge, men mulighederne var ikke så mange, som de er i dag for...

Pia: Jeg har lige ét til. Og det er: Bo, da du gik på efterskole, gav man da også vand til dem, der blev 15 og gav vand til kæreste-parrene, var det også dengang, og er det noget, der er gået igen siden dengang, du gik her?

Bo: Nej jeg mindes ikke, at vi gav vand, når folk blev 15 og til kæresteparrene og sån't, men vi havde da også nogle ting ind imellem. Når der kom nye elever midt i skoleåret, så skulle de sidde brandvagt og forskellige ting, men lige den med vand til 15 år og vand til kæresteparrene, det havde vi ikke.

Pia: Okay, tak skal I ha'.

Elevforeningens bestyrelse

Formand	Kirsten Kristensen	Østkystvejen 159, Lyngså	9300 Sæby	Tlf. 98 46 93 39
Næstform.	Palle Larsen	Håndværkergade 3 1.sal	9600 Aars	Tlf. 98 66 27 26 Mobil 40 97 17 77
Kasserer	Henrik Østergaard	Arkildsdal 28 1.	9400 Nørresundby	Tlf. 98 17 29 59
Sekretær	Henrik Christiansen	Nørholtvej 2, Flauenskjold	9330 Dronninglund	Tlf. 98 86 12 65 Mobil 20 99 24 65
	Orla Jensen	Aalborgvej 229, Syvsten	9300 Sæby	Tlf. 98 46 83 40
Supleant	Morten Nielsen	Løkkenvej 25	9490 Pandrup	Tlf. 28 34 99 97
Supleant	Anders Peter Jensen	Lille Hedenvej 50	9850 Hirtshals	Tlf. 98 94 38 49

Kære gamle elever

I ønskes en rigtig glædelig jul samt et godt nytår. Jeg håber, at der er rigtig mange, der vil møde op til elevmødet år 2002.

Som noget nyt er vi ved at få lavet nogle krus med et nyt logo på, som vi vil sælge til nuværende og gamle elever, så vi kan få nogle penge i vores slunkne kasse. Samtidig efterlyser vi nogle ideer til, hvad der eller kan laves.

*På bestyrelsens vegne
Kirsten Kristensen*

Kære gamle stidsholtelever!

Vi indbyder jer hermed til elevmøde

**Kr. Himmelfartsdag
torsdag den 9. maj 2002**

Bemærk at tidspunktet for elevmødet er ændret i forhold til tidligere år. Søg kontakt med jeres kammerater og tag ægtefælle eller kæreste med. Jeres forældre og venner af skolen er også meget velkomne.

Program:

- kl. 14.00 Samling
- kl. 14.30 Kaffe og generalforsamling (kr. 20)
- kl. 15.30 Underholdning/aktivitet
- kl. 17.00 Aftensmad (kr. 30)

Sæt dagen af til elevmødet.

Efterskolernes dag

Åbent hus søndag 29. september 2002 kl. 13-17

Gensynsdag for årgang 2001-2002

Onsdag den 25. september 2002

Jubilæumsholdene

De, der har jubilæum, indbydes til festmiddag kl. 11

Jubilæumsholdene år 2002 er

Elever fra:

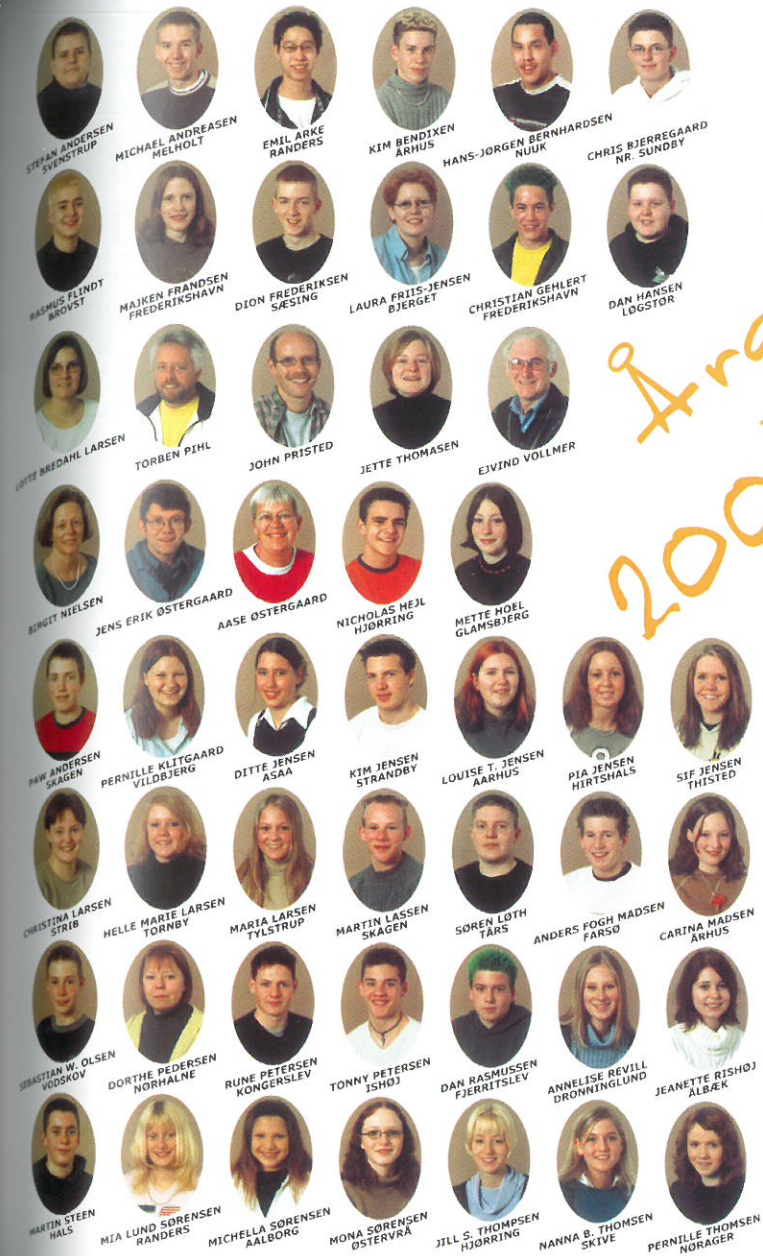
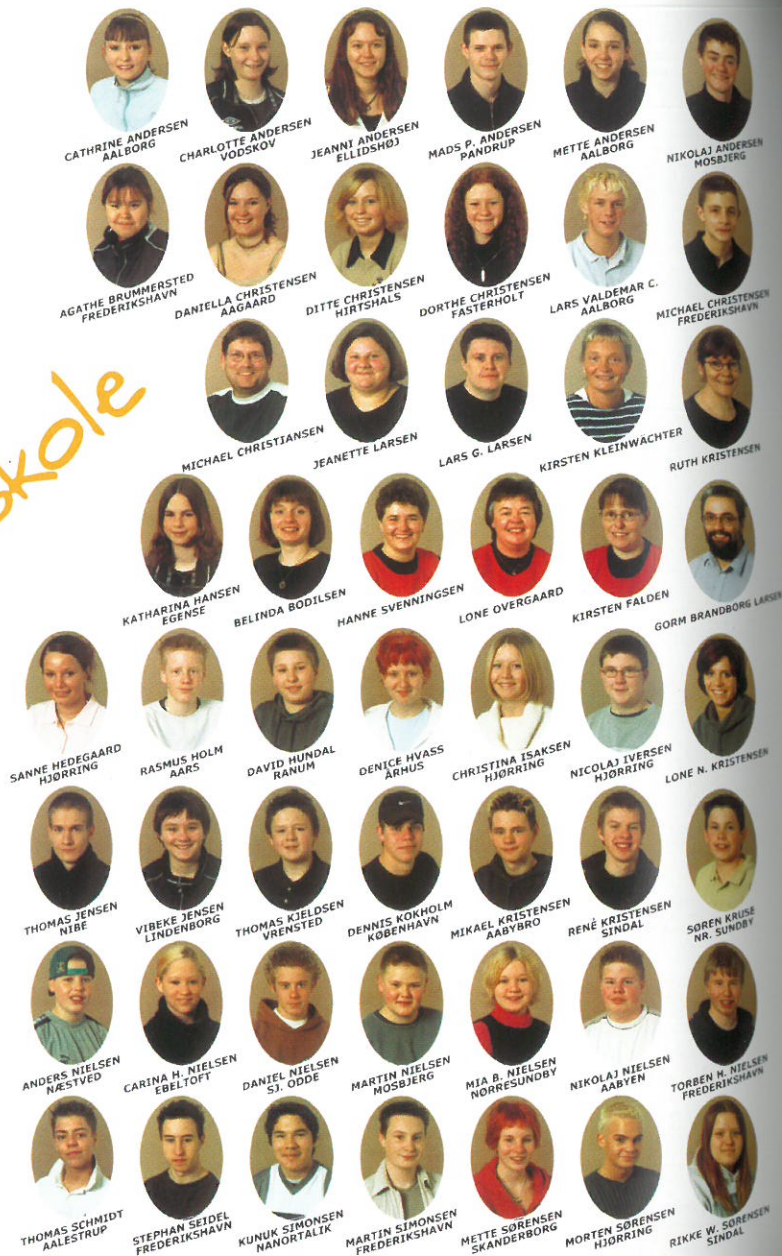
1996-97	5 år
1991-92	10 år
1986-87	15 år
1981-82	20 år
1976-77	25 år
1971-72	30 år
vinteren 1966-67 og sommeren 1967	35 år
vinteren 1961-62 og sommeren 1962	40 år
vinteren 1956-57 og sommeren 1957	45 år
vinteren 1951-52 og sommeren 1952	50 år
vinteren 1946-47 og sommeren 1947	55 år
vinteren 1941-42 og sommeren 1942	60 år

Endelig invitation udsendes medio april. Da vores adressekartotek er ufuldkomment, beder vi gamle elever tage initiativ til at få fat i så mange adresser på tidligere elever som muligt og sende en liste til skolen. Vi vil så sende invitationer ud efter listen.

Med venlig hilsen og på gensyn

*Stidsholt Ungdomsskoles elevforening
og forstander Gorm Brandborg Larsen*

Stidsholt Ungdomsskole

Årgang
2000-2001

Sikkerhedsudvalget

Når en virksomhed har mere end 15 ansatte, skal den have et sikkerhedsudvalg. Det har vi også på Stidsholt Ungdomsskole. Udvalget består af Gorm, som er selvskrevet, da han er forstander. Ejvind er valgt af lærergruppen, Jens Erik og Preben, der er skolens pedeller er med i gruppen og repræsenterer TAP-erne – Det Tekniske Administrative Personale. For at være med i et sikkerhedsudvalg skal man have gennemført et lovpligtigt kursus af 37 timers varighed. På kurset lærer man, hvordan man skaber og sikrer et godt arbejdsmiljø, både når det gælder det psykiske og det fysiske arbejdsmiljø. Som eksempler på det fysiske arbejdsmiljø kan nævnes, at vi skal tjekke, at sikkerheden er i orden i køkkenet: Er gulvene belagt med skridsikre fliser? – er maskinerne ordentligt afskærmede? – I klasselokalerne: Er der tilstrækkelig lys og ventilation – er de farlige stoffer i fysiklokalet opbevaret forsvarligt, og er udluftningen tilstrækkelig?

Udvalget skal desuden sikre og forbedre det psykiske arbejdsmiljø: Følgende case (eksempel) kan måske give et indtryk af, hvad det handler om. En skole har et lærervagtværrelse over skolens kontor. Kontoret ligger afsides, og der er ikke megen udebelysning. I kontoret er skolens pengeskab placeret. En nat, hvor vagtlæreren overnatter, er der indbrud i kontoret nedenunder. Læreren har ingen mulighed for at slippe ud. Ej heller mulighed for at komme i kontakt med andre, da der ikke er telefon på værelset. Læreren er m.a.o. utryk og bange, hvilket efterfølgende resulterer i en længerevarende sygdomsperiode. Sikkerhedsudvalget skal gerne være på forkant med en sådan sag og tage initiativer til, at situationen ikke opstår, eksempelvis ved en fast alarmeringsrutine, telefon på værelset, flytning af vagtværelset eller pengeskabet, bedre udebelysning og lignende. Udover at tage sig af arbejdsmiljøet som eksemplificeret herover, har vi valgt at påtage os andre opgaver,

som vi mener ligger i forlængelse af det sikkerhedsmæssige: Det er bl.a.:

Brand, brandforebyggelse og bekæmpelse: Preben, der er tidligere falckmand er selvskrevet til at have hovedansvaret herfor: I praksis gør vi det, at vi en af de første dage på skolen viser, hvor nødudgangene er, og hvordan de fungerer. Lidt senere bruger vi et par fortælle timer til at informere om brand, hvordan undgår vi den? – Hvordan reagerer vi, hvis den opstår? – Vi tester evakueringsplanen – alle skal være ude og stille til appel senest 5 minutter efter, at alarmen lyder. Desuden holder Preben kursus i elementær brandslukning for interesserede, der samtidig får en udvidet information om, hvad de skal gøre på de enkelte gange i tilfælde af brand. I år har vi fulgt beredskabet op med kontakt til Falck, som har været med til at modernisere og effektivisere planerne. En gang årligt får vi uanmeldt besøg af brandinspektøren, der skal sikre, at vores beredskab overholder lovens krav. I øjeblikket er vi vist et hestehoved foran.

Loven kræver, at vi har lavet en (skriftlig) arbejdspladsvurdering, der beskriver arbejdspladsen, dens mangler og ikke mindst en plan, der beskriver, hvordan og hvornår, vi har tænkt os at gøre noget ved disse mangler. Ejvind er den hovedansvarlige herfor. Han skal sørge for, at vi hele tiden lever op til lovens krav. Desuden har han kontakten til arbejdstilsynet,

der både rådgiver og kontrollerer og ligeledes udskriver bøder, hvis vi ikke lever op til kravene.

En anden samarbejdspartner er BST (Bedrift Sundheds Tjenesten) som Jens Erik har kontakten til BST er rådgivende. Her kan vi henvende os, hvis vi er i tvivl og ønsker rådgivning.

Herudover får vi årligt besøg af veterinærkontrollen, der checker, at hygiejnen i køkkenet er i orden. I år resulterede det i en J, som betød, at alt var i orden. Den blev så sat op, så alle kunne delagtiggøres i resultatet af testen.

På vores ugentlige møder har vi påtaget os endnu en rolle, nemlig at varetage opsynet og arbejdet med skolens fysiske rammer. Det spænder lige fra at kontakte håndværkere, når en termorude er defekt til sikring af bygningen mod svamp. Vi har måttet skifte hele indgangspartiet pga. svamp (pris 100.000 kr.) Det er klart at vort ugekursus ikke altid rækker til at vide, hvad man skal vide bygnings-, indretningsmæssigt og lovmæssigt på alle områder. Derfor rådfører vi os gerne med forskellige eksperter på området. Det være sig folk, der har forstand på akustik, indeklima, arkitekter og meget andet. En gennemgående person, vi ofte kontakter er John Mørk, der andetsteds i skriftet fortæller om sin rolle på skolen.

Og med disse ord godt nytår til læserne fra sikkerhedsudvalget:

Preben, Jens Erik, Ejvind og Gorm.

En ingeniør på efterskole

John Mørk har i mange år været ingeniør på Stidsholt Ungdomsskoles byggerier. Samtidig er han ansat som efterskolernes bygningskonsulent, hvorfra han har et godt kendskab til efterskoleverdenen. John Mørk ser gerne, at flest mulige er med i beslutningsfasen ved et byggeri og mener, at eleverne i større udstrækning godt kunne tilføre gode ideer, når der skal udvides.

Mit samarbejde med Stidsholt Ungdomsskole går mange år tilbage. Det første store byggeri, jeg var med til, var idrætshallen.

Når en efterskole går i gang med et byggeri, er der naturligvis forskellige overvejelser, afhængig af, hvad der skal bygges. Det kan være en idrætshal, en værelsesfløj, klasselokaler eller andet. Jeg vil prøve at redegøre for nogle af de overvejelser. Det er spæn-

dende, fordi jeg ikke før har prøvet at nedfælde sådanne tanker på papir.

Når jeg sidder med et blankt stykke papir foran mig, starter tankeprocessen. Der er naturligvis et budget, der skal overholdes, hvilket tit betyder, at det man gerne vil lave bliver for dyrt. Så bliver det nødvendigt med et kompromis eller flere kompromisser for at få råd til så meget som muligt af det ønskelige. Er det lærernes ønsker, forstanderens, bestyrelsens eller elevernes ønsker?

Eleverne er ikke så tit med til projekteringsmøderne, og det savner jeg. Der er vigtigt for mig at prøve at tænke elevernes tanker og ikke kun bestyrelsens. Det er eleverne, der skal bruge lokalerne og have glæde af dem. Samtidig skal jeg tilgodese skolens idegrundlag.

Bygningen skal være tiltalende – et sted hvor man gerne vil opholde sig og føle sig hjemme. Det er ikke

Der er vigtigt for mig at prøve at tænke elevernes tanker og ikke kun bestyrelsens

vigtigt, at få så meget som muligt for pengene, men at få det rigtige.

Det er vigtigt at få valgt de rigtige materialer, som kan holde til skolebrug. Hvad skal vægge, gulve, inventar og døre laves af? Det skal være gode og holdbare materialer. De „rigtige“ materialer er måske dyre, men i det lange løb tit billigere for skolen, idet udgifterne til vedligeholdelse kan tynde en skoles budget meget.

Alligevel må en bygning ikke blive så bombastisk og solid, at den bliver kedelig. De bygninger, der opføres, skal fungere som elevernes andet hjem – et rart sted at vende tilbage til efter en weekend. Hvis vi forstår at bygge en funktionel og hyggelig ramme til eleverne, vil den blive stående og passet på, som var det elevernes eget hus.

Hvad med lærerne? Det vigtigste er tilfredse elever, for så bliver lærerne også tilfredse. Lærernes eksper-

tise bør altid inddrages, for de ved, hvordan deres arbejdsplads fungerer bedst i det daglige.

Jeg har været med til at bygge i Stidsholt i mange år, og det er nok generelt, at det færdige byggeri altid er blevet dyrere end tanken oprindeligt var. Dette skyldes ikke mangel på økonomisk styring, men at byggeudvalg, håndværkere, arkitekt og ingeniør har tænkt kreative tanker.

Fra vejlederne

Af Jeanette Larsen,
på vegne af skolevejlederne

„Det er ikke blevet nemmere at få et job, selv om man tilhører en lille ungdomsårgang. Kravene er de sidste fem – seks år skruet godt i vejret, og arbejdsgiverne tager kun de bedste. Derfor skal der sættes kraftigt ind for at hæve bunden.“

„Nu kræves der studenter til så godt som alle job – fra tøjekspedienter til politibetjente. Intelligensreserven er blevet mindre, og de der ikke klarer en god eksamen og kan IT samt en masse engelsk står svagt.“

*Jacob Lange, kontorchef
på Københavns Universitet*

Med disse to citater af Jacob Lange i baghovedet vil jeg nu gerne fortælle lidt om skolevejledning. De seneste år har der været meget fokus på skolevejledningen fra politisk hold. Den tidligere regering fastsatte mål, der går ud på at øge andelen af unge, der tager en erhvervsuddannelse fra 83 % til 95 % og øge andelen af dem, der tager en videregående uddannelse fra 43 % til 50 %. For at kunne nå disse mål skal der sættes ind flere steder. For skolevejledningen har det betydet, at man nu opererer med flere nye begreber: Uddannelsesbog, uddannelsesplan, obligatorisk selvalgt opgave i 10. klasse.

Fra 6. klasse påbegynder den enkelte elev udarbejdelsen af en uddannelsesbog. Uddannelsesbogen skal indeholde elevens planer for valg af 2. sprog, valgfag, prøveafleggelse, og hvorledes eleven ønsker at opfylde undervisningspligten efter 7. og 8.

klasse. Der skal desuden arbejdes hen imod, at eleven er i stand til at træffe det afgørende valg omkring ungdomsuddannelse efter grundskolens eller 10. klasses ophør. Denne bog er elevens ejendom.

på 9. klassetrin udarbejder eleven en uddannelsesplan. Denne skal indeholde elevens ønske for uddannelse efter 9. eller 10. klasses ophør. Af uddannelsesplanen skal elevens tanker om uddannelsesplaner for de næste 5 år fremgå. Og det er altså svært at overskue, når man er 15 år og ikke engang aner, hvad man vil efter 9.klasse.

I 10. klasse skal eleven arbejde videre med sin uddannelsesplan. Denne får en ekstra dimension, idet eleven skal udarbejde en obligatorisk selvalgt opgave. Opgaven skal tage udgangspunkt i elevens uddannelsesplan. Ja, og hvordan gør man så det? Undervisningsministeriet var ikke lærere og vejledere til megen hjælp, da opgaven for første gang skulle skrives i skoleåret 2000/01. Så det må nok betegnes som lidt af et forsøgsår. Men de lærere, der var vejledere for denne opgave her på skolen, fik da et lille plaster på såret, da en pige, der gerne ville uddannes til bager/konditor havde bagt kager, som en del af opgaven.

Uddannelsesplanen følger eleven på den efterfølgende ungdomsuddannelse.

I de seneste par år har skolevejledningen her på Stidsholt Ungdomsskole ligget i hænderne på Michael Christiansen og undertegnede. Noget uddannelsesmæssigt uforberedte på alle de nye opgaver skolevejledningen stod overfor, har vi de sidste par år arbejdet med at tegne Stidsholt Ungdomsskoles profil i vejledningsvirvaret samt været i gang med at opkvalificere os. Det betyder, at Michael meget snart kan kalde sig uddannet skolevejleder efter at have gennemgået Danmarks Pædagogiske Universitets uddannelse, mens jeg p.g.a. graviditeter og barsel har sat uddannelsen lidt i bero. Til gengæld sørger jeg for at holde styr på Michael og hans rod på vores fælles kontor. Måske var tiden bedre brugt på kurser – det får man da nogle resultater ud af!!!

Den profil vi vejledningsmæssigt har skabt her på skolen er delt op i tre; nemlig en for 8. klasse, 9. klasse og 10. klasse.

8. klasse har i indeværende skoleår haft en uges erhvervsprojekt. De har været på firmabesøg, pustet glas samt arrangeret en dejlig torsdag, hvor de øvrige elever samt skolens personale bl.a. var inviteret på restaurant og havde mulighed for at komme i beauty salon og til massør. Målet med denne uge er at give eleverne et lille indblik i erhvervslivet og fornemme det på egen krop. Der er i hvert fald ikke

Uddannelsesbog – uddannelsesplan – obligatorisk selvvalgt opgave i 10. klasse

ange elever, der nærer ønske om at bliver tjenere på denne årgang. Med til opgaven hørte, at eleverne selv skulle skrive jobansøgninger og til ansættelse samtaler.

leverne i 8. klasse kommer desuden til samtale med kolevejlederne med henblik på de kommende år. Herunder valg af skoleform det/de kommende år og valg af ungdomsuddannelse.

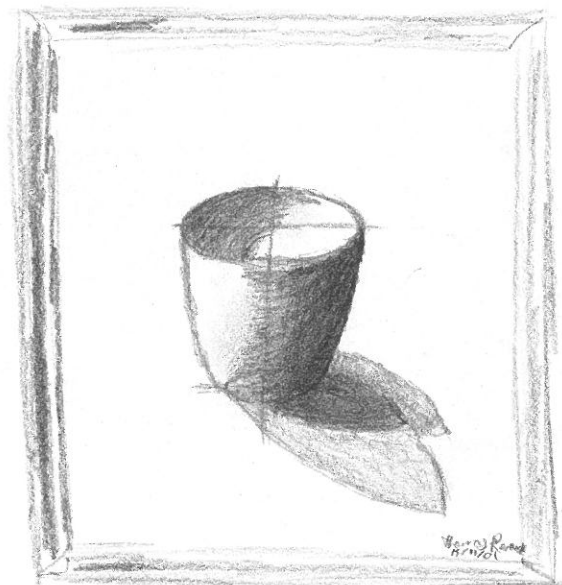
I 10. klasse skal have udarbejdet en uddannelsesplan om et led i de samtaler, der føres med kolevejlederen. Der er tilbud om, at komme i erhvervspraktik i en uge her i lokalområdet. Dette tilbud tager langt de fleste imod. Det resultat, eleverne kommer hjem med efter sådan en uge, er meget forskelligt. Sidste år fik en af eleverne lov til at lave masser af blomsterdekorationer og pynte et kæmpe butiksvindue, mens en anden brugte ugen på at feje hår sammen i en frisørsalon og løbe ærinder for personalet. Desuden foregår forskellige vejledningsaktiviteter med henblik på, at foretage valget af ungdomsuddannelse.

I 10. klasse skal der arbejdes videre på den allerede eksisterende uddannelsesplan med henblik på at foretage valg af ungdomsuddannelse. Som en hjælp til afklaring har vi her på Stidsholt Ungdomsskole et enestående tilbud (synes vi selv!). Som en af de få efterskoler i landet giver vi eleverne i 10.klasse mulighed for et 4- ugers brobygningsforløb på en ungdomsuddannelse i nærheden af skolen – dvs. Dronninglund Gymnasium, Handelsskolen i Frederikshavn og de tekniske skoler i Frederikshavn, Hjørring og Aalborg samt Social- og sundhedsuddannelserne i Hammer Bakker.

Også for eleverne i 10. klasse er der andre vejledningsaktiviteter af forskellig karakter.

Vi håber på, at denne profil, sammen med det øvrige pædagogiske arbejde, vi udfører her på skolen, er med til at styrke vores elever, således at de kommer til at klare sig godt igennem uddannelsesjunglen og gå rustede ind på et arbejdsmarked, der stiller krav om fagligt dygtige medarbejdere, der kan tænke selvstændigt, have gode samarbejdsevner og trives i en hurtigt omskiftelig hverdag.

Elevskitse

Skolens bestyrelse

Bo S. Christensen	H. Bergstedsvej 10	9300 Sæby
Benny Jacobsen	Vestermarksvej 24, Ørum	9320 Hjørring
Niels Rafn Højen	Hunetorpvej 6, Hune	9492 Blokhus
Carsten Vittrup	Halvorsmindevej 150	9800 Hjørring
Knud Andersen	H. C. Andersensvej 5	9000 Aalborg
Rita Farum	Solsbæksvej 310	9300 Sæby

Efterskolelærer socialpædagog kontaktlærer god ven

– *Hvad laver du?*
– *Jeg er efterskolelærer*
– *Nå, hvad underviser du så i?*

Af Torben Pihl

Sådan starter en samtale tit, men det kommer bag på mange, at undervisning i matematik, engelsk osv. kun er en lille del af en efterskolelærers arbejde. Mange af jer, der læser dette årsskrift, har selv været elev på Stidsholt Ungdomsskole, og ved, at i mange tilfælde er læreren også en person, som mange henvender sig til, fordi man har problemer med kæresten, forældrene, venner osv. Læreren går tit ind med gode råd, vejledning og ikke mindst erfaring. I de fleste tilfælde er det tilstrækkeligt, og eleven er så at sige bragt på ret kurs igen. Men hvert år er der tilfælde, hvor nogle gode råd ikke er nok. Vi oplever desværre ofte elever, der er udsat for det, nogle kalder omsorgssvigt. Og her hjælper matematikundervisning ikke ret meget. Tillid til en voksen, som nogle oplever for første gang, når de er i et efterskoleophold, samt det at der er en, der sørger for, at der bliver sat nogle ting i gang, er ofte det der gør, at mange ikke kun husker tilbage på deres efterskoletid, som en tid hvor man

lærte en hel masse, men også en tid hvor man blev hjulpet gennem en måske problemfyldt periode. Vi er 12 lærere på skolen. Og vi er naturligvis forskellige. Privat har vi forskellige holdninger. Vi ser ikke ens på alle ting. Vi gør ikke tingene på samme måde. Derfor oplever vi hver især, at der er elever „vi er gode til“, og elever en anden lærer er „bedre til“. Jeg er blevet bedt om at skrive et indlæg til dette årsskrift om dette emne. Jeg kan naturligvis ikke skrive om konkrete situationer, da nogle måske så ville blive genkendt. Jeg kan heller ikke skrive, at vi altid gør sådan og sådan, da vi som nævnt alle deltager i dette arbejde, og hver især gør tingene på forskellige måder.

Når jeg får kontakt med en elev, sker det ofte ved, at eleven på et belejligt tidspunkt, som regel om aftenen, og tit ved aftensserveringen henvender sig og spørger om man har tid fem minutter. Når først eleven har fundet ud af, at man gerne lytter og har

tid, går der meget hurtigt en time eller mere, hvor det pludselig vælter op med problemer, bekymringer eller hvad det nu kan være.

Læreren går tit ind med gode råd, vejledning og ikke mindst erfaring

Vi gør tit det, at vi måske snakker det igennem med en kollega, og er der behov for det, informeres hele lærergruppen på et lærermøde. Vi tager måske kontakt til forældrene, sociale myndigheder m.m. Vurderer vi, at eleven har behov for en „fast kon-

takt“, som godt kan være en af lærerne, anbefaler vi evt. den hjemlige kommune, at eleven får en „personlig rådgiver“. Det er på ingen måde noget højt lønnet job, og jeg tror heller ikke, der er nogen, der gør det for pengenes skyld, men udelukkende af interesse. Skolen har bare nemmere ved at skelne mellem hvad der er almindeligt skole/kontakt arbejde, og hvad der er udover.

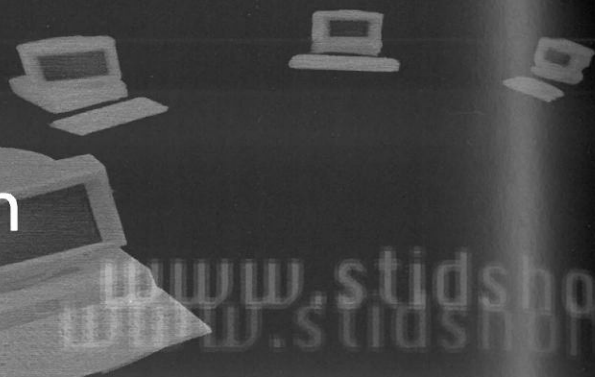
Næsten altid lykkes det at gøre en forskel. Så er det dejligt at være efterskolelærer. Mange gange holdes kontakten ved lige, også mange år efter at skoleåret stoppede.

– Så, når man skal svare på, hvad man laver, ja så underviser man naturligvis, men det er langt fra alt, hvad man som efterskolelærer laver.

*Næsten altid lykkes
det at gøre en forskel.
Så er det dejligt at være
efterskolelærer*

Nyt fra IT-afdelingen

Nej, der er ikke kommet internet på alle værelserne endnu. Og man kan godt bevæge sig rundt på skolen uden at falde over 1.8 Ghz maskiner og 19 tommer skærme. Endnu.

Men det går støt og roligt fremad. På det administrative netværk har vi fået stort set alt automatiseret, programmeret og til at fungere. Endnu ser man dog ind imellem lærerne tale sammen, men når jeg er færdig med IT-udbygningen, kan al kommunikation foregå elektronisk. Så kan lærerne også blive hjemme og undervise. Vi har allerede gjort en del forsøg med webcamera, så det er muligt at holde øje med, hvad der foregår over internettet.

Af Torben Pihl

med tiden. Det er rigtigt, at meget intern kommunikation på skolen foregår over netværket. Den information der holder os opdateret med, hvad der foregår andre steder på skolen. Vores „dagbog“, som er et af vore meget vigtige redskaber, kan nås fra kontoret, fra alle skolens lærerpc'er og hjemme fra Gorm.

Internettet er til eleverne (også til lærerne) frit tilgængeligt hele dagen igennem, både til undervisning, men også i fritiden.

For nogle år siden var man nervøs for, at man i fremtiden (måske nu) ville sidde og blive isoleret foran hver sin computer uden at have kontakt med hinanden. Det er heldigvis ikke blevet tilfældet. Vores edb-lokale eller „internet-café“, er netop blevet et sted hvor man rigtig hygger sig, snakker og i øvrigt har det rart med hinanden. Om kort tid rykker kreativ linie over i det røde hus, og så indretter vi hele lokalet med flere pc'er,

Vores edb-lokale eller „internet-café“, er netop blevet et sted hvor man rigtig hygger sig...

bløde stole, grønne planter og hyggelig belysning. Nu kan jeg i de her IT-artikler godt lide at prale lidt. Så til de skoler der bruger mange penge på „nix pille“ programmer for at forhindre eleverne i at ændre på computeropsætninger, og i øvrigt giver den IT-ansvarlige grå hår på hovedet, (hvilket jeg har af andre årsager), fordi systemerne altid går ned, de er velkomne til at kigge op til os, hvor alle eleverne

behandler udstyret pænt og ordentligt. Vi har overhovedet ingen „Du må ikke pille ved maskinen“ programmer, fordi det er simpelthen ikke nødvendigt. – og jo, det er stadig planen, at vi skal have internet på alle værelserne. Vi skal bare lige have „tid“ til det, siger Gorm. Vi skal jo også bruge „tid“ på så meget andet.

Vores hjemmeside er blevet frisket op med et helt nyt udseende. Den er i skrivende stund ikke på endnu, og om den er det ved udgivelsen af dette årsskrift, ved jeg ikke. Vi har planer om at afsløre den ved en lille højtidelighed på skolen. Men jeg kan godt allerede afsløre nu, at den er delt op i 2 afdelinger, en for gamle elever og en for kommende elever. – Så vel mødt på den nye hjemmeside.

En lille hilsen fra Thy

Sidst vi skrev en lille hilsen til jer var for to år siden. Vi er nu faldet rigtig godt til her i Thy. Vi har fået lavet et vævelokale til Grete på ca. 100 m² ude i den gamle lade, det tog det meste af den første vinter. Med god bistand fra mange sider, er rummet nu blevet fyldt med væve af forskellig størrelse, og Grete har fået lavet mange ting derude.

Samtidig har Grete fået kontakt til flere, der gerne vil væve, og gerne vil have lidt hjælp til det, så der kommer nogle og bruger lokalet.

Sidst vi skrev til årsskriftet, skrev jeg også, at jeg havde både høns og får. Vi har stadig høns, ca. 40 her i vinter og de lægger næsten et æg hver dag, heldigvis har vi en stor familie heroppe, så vi ikke selv skal spise dem alle. Fårene har fået plads i fryseren, og der bliver tit taget et stykke op, når vi skal have noget lækkert.

I sommer har vi haft 3 kalve af naboens til at gå på fårestykket, de blev noget forkælet, og kom springende hver gang de kunne se os.

Derudover dyrker vi en masse grøntsager, vi har nok til hele vinteren både til os selv og til vores familie. Vi kom til at så for mange gulerødder i foråret. Da jeg fortalte min svigermor det sagde hun: „Du kan bare sætte overskuddet ud til vejen, det højner folks sundhed“, så det har jeg gjort nu i 3 måneder, og der er stadig nok til os selv.

Ud over de rent praktiske ting, der skal gøres, når vi bor på landet, bliver der også tid til at følge forskellige foredrag, for på den måde at følge lidt med i de ting, der sker heroppe, og tale med andre mennesker.

Kommer I forbi, er I meget velkommen til at kigge indenfor, der er altid kaffe på kanden.

Med disse få linier, vil vi gerne ønske alle et rigtig godt nytår.

Hvorfor håndarbejde på den kreative linie?

Af Belinda Bodilsen

Håndarbejde er for mange af vores unge som et fremmedsprog. Ikke mange familier har det i deres hjem, men de unge har måske set deres mormor eller oldemor med håndarbejde. Nogle har dog haft gode oplevelser med håndarbejde i hjemmet, folkeskolen eller klubben. Men ikke flertallet af vores elever. På trods af dette er det dog en kendsgerning, at håndarbejde er ved at finde vej ind i varmen. Det virker, på vores elever, til at håndarbejde er ved at få et nyt ansigt.

I dag handler det ikke om at kunne håndarbejde for nyttens, opdragelsens eller overlevelsens skyld. Set fra den økonomiske side, kan det ikke betale sig at lave tekstile genstande selv. Tværtimod, det er næsten blevet en luksus at have muligheden. Ikke bare økonomisk, men også hvad tid angår. I dag handler det om de personlige resultater, der opnås ved selv at kunne håndarbejde og skabe sine egne ideer.

Men hvad er det håndarbejde giver eleven i undervisningen?

„Faget har en læreproces, som indeholder krav om og mulighed for både sansning, fremstillings-evne, tænkning, færdighed, fordybelse, æstetisk vurdering og kritisk analyse.“ Det at gå gennem disse forskellige faser/processer og at have mere end et færdigt produkt i hånden er en nydelse.

En nydelse der giver selvtilfredsstillelse, selvtillid og derudfra fornemmes livet.

Det handler ikke bare om at have et færdigt produkt, men en hel del om at have berørt de forskellige faser. Jeg er sikker på, at via det at kunne håndarbejde og at skabe, er vejen til det hele menneske mindre besværlig end hvis vi var det foruden.

Rævestreger

Siden jeg var barn har jeg haft en særlig dragning til ræve og grævlinger, de var

store og på en eller anden måde vilde og farlige – lige hvad der skal til at sætte fantasien i gang hos en dreng. Hvem har ikke hørt fortællingen om jægerne der kom kul i støvlesnuderne inden grævlinge-jagten? Det skulle efter sigende beskytte tærne, hvis man var så uheldig at blive bidt af en grævling, da den bider til det knaser. Om jeg stadig er en dreng må andre vurdere, men dragningen er ikke blevet mindre med årene. Stor var min glæde da også, da jeg på en af de første ture til den nærliggende skov (blandt eleverne „vores“ skov) fandt først et rævegravskompleks, så to, så mange flere. Nu, godt fem år efter min start på skolen, har eleverne og jeg opdaget mere end 12 gravkomplekser med tilsammen mere end 40 udgange. Er vi i skoven slår vi altid et smut omkring nogle af gravene for at se hvordan det står til, og der er næsten altid liv i nogle af dem,

eller rettere spor efter liv, gravehuller i skovbunden fra musefangsten, lort på udvalgte steder, lugt af stærk moskus og endelig frisk sand ved gravene. I de første år sås kun spor efter ræve med beboelse af flere komplekser samtidig, men de sidste år er det grævlingerne der huserer og da kun i et kompleks ad gangen. Grævlingerne er tilsyneladende i stand til at drive rævene fra hele området. Især om efteråret er det spændende at se efter gravene, for da er sommerens kuld af unger smidt ud hjemme fra, og på jagt efter nye boliger. Disse „ungdomsboliger“ er desværre ofte kun beboet i kort tid, da de flytter meget rundt i deres søgen efter en mage, og dertil kommer at området kun kan bære et vist antal, og de svageste presses væk. Nu skulle man tro at det er blevet til et utal af træfninger med ræve og grævlinger, men i min tid ved skolen er det kun blevet til tre i alt. En ræv på morgenjagt i engen, en rævs tuden få meter fra vores bivouak i engen, og her i september en grævling lige ved graven. Oplevelser

med ræve og grævlinger er typisk noget man må „arbejde“ på i årevis, eller noget der dukker op uden man har rørt en finger for det. Jeg har altid skullet arbejde for disse oplevelser, til gengæld sætter det også dybe spor når det lykkes. Følgende lidt ubehjælpssomme digt skrev jeg få timer efter en sådan oplevelse, hvor jeg bare boblede over. Det omtalte rævebo har jeg fulgt i mere end 25 år, og med det gennemlevet rabies, skab, stilhed og ræveunger i massevis. Jeg håber at I giver jer selv lov til at følge sådanne grave, hvis I er så heldige at vide hvor der er nogle.

Rævestreger

*Jeg gik mig ud en vinterdag
humøret det var lutter velbehag
på ryggen teleskop, på maven kamera
alt imens han smiled' – den gode Ra*

*Rundt om Odden turen gik
og mangt et kig og klik jeg fik
så kom turen til shelter og rævebo
på sådan en dag de rette bo*

*Shelter mangler endnu lidt med fil
rævebo sku' bli' mit næste smil
heldet med mig var
foran hulen ræven var*

*Hjertet op i halsen for
hånden våd og klam i vantens for
over sneen øret stritted'
ræven lå i solen og blev frittet
teleskopet gled i sneen ned
og eventyret i mig sled
af med sikring og med dæksel
endnu et par skridt af dyrevæksel
kamera til skud var klar
foran mig var banen klar
i min tanke blot et klik
hvorved ræven iler fra mit blik*

Klikket kom
næsten som en dom
ræven den sov trygt
og i mig steg en frygt
en, to, tre til ræven hop
ved min fod der lå en krop

Ræven den var lige død
endnu dampende og blød
kroppen den var stor og trind
helt ompundet af mystikkens spind

Op fra hulens tunge væde
den slæbte sig til sneens klæde
af solen lod den sig indhylle
alt imens naturen den lod hylde

I lysken en kraftig rids der står
heraf døden, hvis I forstår?
såret blev med puds og larver ganske fyldt
og ræven måtte dø for blot en lille snylt

Af min næse snottet randt
blot med kulden jeg det forbandt

Nu ligger den så ormene den rense kan
for siden at børnene den samle kan

Tab ej modet
op med ho'det
hos vor nære nabo
findes nok et rævebo

Her bor nu kun den ene halve
med lidt held så får vi hvalpe
til efteråret må de flytte
at blive hjemme er til ingen nytte

Hvis vi på vor grav ta'r vare
får vi snart igen den fine vare!

Elevgrupper

– der betyder noget specielt for mig

Efter, i mange år, at have undervist i engelsk og tysk, har jeg i de senere år tillige haft dansk. Jeg har fortrinsvis beskæftiget mig med elever med forskellige stave- og læsevanskeligheder m.m.. Det er et område med mange nuancer og niveauer.

Den bogligt svage elev kan nåes på mange måder. Det er et, ind imellem hårdt, men også utroligt givende, arbejde. Man får lov til at være sammen med elever, som måske aldrig før har turdet åbne sig og være med i en classesammenhæng. Det er ofte elever med utrolig få succesoplevelser i bagagen. Tit har de kun oplevet nederlag på nederlag.

I folkeskolen har de siddet, som de anonyme, urolige, uopdragne uintelligente elever, men ofte, når de havner her på forholdsvis små hold sammen med kammerater med de samme problemer, kan det være med til at løse op for ressourcer, som de ikke vidste, at de havde. Ved at føle sig trygge finder de

ud af, at de faktisk godt kan præstere mere end de anede. Det giver selvtillid og mod på at prøve kræfter – også med andre ting i livet. Det er en stor tilfredsstillelse som lærer at se, at ting lykkes.

Udover disse elever er der også en anden gruppe, som har givet mig mange gode oplevelser. Det er de grønlandske elever. Skolen har altid haft flere grønlandske elever hvert år. I de senere år har jeg været en slags bindeled for disse elever. Det er en ganske stor omvæltning for elever fra Grønland at komme til Danmark og til skolen. En del forstår for lidt dansk og taler sproget endnu mindre. En del af dem kommer med mange problemer i rygsækken. Nogle har haft oplevelser med eksempelvis selvmord og alvorlige alkoholproblemer tæt inde på livet.

De grønlandske elever har en kontaktfamilie i Danmark, men dette system fungerer ikke altid optimalt. Ofte er det nær familie, der måske ikke selv helt er blevet integreret i samfundet eller mennesker

Af Kirsten Kleinwächter

på mit værelse!!" – jeg kunne selv være blevet skræmt af en edderkop – men det var en flue!! De findes ikke på Grønland.

Jeg har haft mange dejlige oplevelser med grønlandske elever og har stadig en tæt personlig kontakt med flere piger, som har boet hos mig i skoleferierne.

Skolens nye profil med en linieopdeling, hvor eleverne kan spore sig ind på deres specielle interessefelt, er en utrolig god ting. Men jeg finder det utrolig vigtigt, at vi stadig er opmærksomme på, at ikke alle elever er så målrettede og afklarede i deres valg, at de måske helt klarer de krav, man bevidst eller ubevidst stiller til dem. – Der bør altid være en plads på Stidsholt Ungdomsskole for dem. Vi har jo mange gode erfaringer, som giver et godt grundlag for at arbejde videre med netop denne elevgruppe.

med egne personlige problemer. Disse personer har ikke altid det fornødne overskud til at hjælpe den grønlandske elev godt på vej. For eleverne er det således vigtigt, at skolen kommer til at være den trygge base, hvor hjælpen kan findes.

For den enkelte kan der være mange nye, ukendte ting. For en grønlænder kan det være utrolig svært med de kulturelle forskelle – for ikke at tale om de fysiske!

Jeg blev hentet af en elev en dag, som ophidset kaldte på mig. „Hjælp mig med de forfærdelige dyr

KAREN SØNDERGAARD
afgik ved døden den 6. december

Ære være hendes minde

Elevskitse

Mads Dybdahl Andersen	Bleggravsvej 5, Moseby	9440 Pandrup
Annelise Revill	Tjørnevej 21	9330 Dronninglund
Pernille Klitgaard Christiansen	Røddinglundvej 1	7480 Vildbjerg
Anders Madsen	Bonderupvej 16	9640 Farsø
Michael Andreasen	Gammel Landevej 13, Melholt	9340 Asaa
Nikolaj Andersen	Mosbjergvej 472, Mosbjerg	9870 Sindal
Rasmus Holm	Haubrovej 7, Hornum	9600 Aars
Michella Sørensen	Magisterparken 423	9000 Aalborg
Maria Bætz Larsen	Luneborgvej 105	9382 Tylstrup
Dion Schultz Frederiksen	Sæsingvej 8	9800 Hjørring
Rasmus Flindt	Aggersundvej 3	9460 Brovst
Carina Madsen	Kalmargade 43 - 1.tv	8200 Århus N
Mette Helene Sørensen	Stilling Kirkevej 2B	8660 Skanderborg
Dorthe Christensen	Frifeltvej 12, FASTERHOLT	7330 Brande
Lars Valdemar Christensen	Las Poulsensvej 31	9000 Aalborg
Mikael Kristensen	Birkelsevej 21	9440 Aabybro
Sebastian Olsen	Granlunden 8	9310 Vodskov
Christina Isaksen	Islandsvej 42	9800 Hjørring
Agathe Brummerstedt		
Daniella Christensen	Kærvej 1	6040 Egtved
Kunuk G Simonsen	tunuliaritseq b 1215	3922 nanortalik
Denice Hvass	Børupvej 388	8310 Tranbjerg
Nicholas Kammann Hejl	Guldstjernevej 5	9800 Hjørring
Pernille Brammer Thomsen	Gl. Landevej 5	9610 Nørager
Anders Sondrup Nielsen	Harrestedskovvej 19	4700 Næstved
Kim Bendixen	Tornskadevej 30	8210 Århus V
Mette Hoel	Bogensevej 34	5620 Glamsbjerg
Stefan Andersen	Jættestuen 56	9230 Svenstrup
Louise Trine Jensen	Solhvervsvej 26 2.th	8200 Århus N
Sanne Hedegaard	Sønderhedevej 33	9800 Hjørring
Mia Lund Sørensen	Vidarsvej 22 st.	8900 Randers
Stephan Seidel	Odinsvej 67	9900 Frederikshavn
Dan Hansen	Kornumvej 16	9670 Løgstør
Daniel Munk Nielsen	Thoustrupsvej 9, Havnby	4583 Sjællands Odde
Carina Nielsen	Skovskadevej 34	8400 Ebeltoft
Dennis Kokholm	Frugthaven 37 st.th	2500 Valby
Christina Svane	Jacob Gades Vej 12	5500 Middelfart
Rune Pedersen	Landmandsgade 57	9243 Kongerslev
Martin Nielsen	Måstrupvej 19	9870 Sindal
Ditte Jensen	Møllehusvej 4	9340 Asaa
Martin Simonsen	Randersgade 32	9900 Frederikshavn
Rene B Kristensen	Fredensgade 3	9870 Sindal

Katharina Hansen	Vikingbanke 6, Egeense	9280 Storvorde
Vibeke Jensen	Lindenborgvej 42	9260 Gistrup
David Hundal	Vestergade 12	9681 Ranum
Nicolaj Iversen	Skallerupvej 431	9800 Hjørring
Søren Løth	Nybovej 2	9830 Taars
Mette Andersen	Petersborgvej 10	9000 Aalborg
Anders Kruse Olsen	Danevej 30 St. tv	9990 Skagen
Helle Marie Larsen	Chr. Svenssensvej 11, Tornby	9850 Hirtshals
Cathrine Andersen	Herningvej 30	9220 Aalborg Ø
Sif Goul-Jensen	Møllevvej 27	7700 Thisted
Michael Rene Christensen	Enighedsvej 56	9900 Frederikshavn
Emil Arke	M. Andersensvej 8 st.th	8900 Randers
Thomas Kjeldsen	Sct. Thørsvej 23, Vrensted	9480 Løkken
Martin Sørensen	Stokbrovej 25	9370 Hals
Charlotte Andersen	Store Tingbakke 140	9310 Vodskov
Rikke Sørensen	Tårsvej 12, Lendum	9870 Sindal
Torben Nielsen	Tunøvej 21	9900 Frederikshavn
Chris Bjerregaard	Gyvelvej 15	9400 Nørre Sundby
Mona Sørensen	Barfredsvej 93. 1 th.	9900 Frederikshavn
Hans Jørgen Bernhardtson	innanguaq 1a	3900 Nuuk
Majken Frandsen	Fregatvej 43	9900 Frederikshavn
Dan Rasmussen	Toftholmvej 163	9690 Fjerritslev
Christian Gehlert	Pr Dreslersvej 7	9900 Frederikshavn
Thomas B Smith	Borgergade 5, 2	9620 Aalestrup
Dorthe Pedersen	Nordkærvej 9, Nørhalne	9430 Vadum
Thomas Jensen	Solbakken 29	9240 Nibe
Ditte Christensen	Lærkevænget 34	9850 Hirtshals
Tonny Petersen	Strandgården 29, 3. Tv	2635 Ishøj
Nanna Brendholdt Thomsen	Tjørnevænget 39	7800 Skive
Søren Kruse	Jørgen Berthelsensvej 17	9400 Nørre Sundby
Paw Andersen	Danevej 35, st.tv	9990 Skagen
Laura Friis-Jensen	Teglværksvej 17, Bjerget	7741 Frøstrup
Nikolaj Nielsen	Uggerbyvej 30	9850 Hirtshals
Allan Morten Sørensen	Lundegårdsparken 16	9800 Hjørring
Jeanni Andersen	Doktorparken 61, Ellidshøj	9230 Svenstrup J
Evi Jacobsen Hallursdottir	Skalabotn	485 PR Skale Færøerne
Kim Jensen	Bygmarken 9	9970 Strandby
Jeanette Rishøj	Sdr. Havnevej 4	9982 Ålbæk
Mia Nielsen	Kløvervej 38	9400 Nørre Sundby
Jill Skelton Thompsen	Kristianssandsvej 33	9800 Hjørring
Martin Lassen	Øresundsvej 14	9990 Skagen
Pia Jensen	Ringvejen 105	9850 Hirtshals

Stidsholt Ungdomsskole

Ørtoftvej 152 · 9300 Sæby

Telefon 98 46 80 33

Telefax 98 46 84 33

E-mail: info@stidsholt.dk

www.stidsholt.dk